

„Vienybė Lietuvių“

IŠEINA KAS SEREDA
BROOKLYN, N. Y. New York.
Prenumerata metams:
Suvienytose Valstijose..... \$2.00
Europoje ir kitur..... \$3.00
Kanadoje..... \$2.50
Prenumerata mokama iš virsaus
Prenumerata metams skaitosi nuo
laiko užsirašymo, ne nuo Naujų
Metų.
Apgarsinimų kainų klauskite
laišku.
J. J. Paukštis ir K. Brazys
120-124 GRAND ST.
Brooklyn, New York.

„Vienybė Lietuvių“

THE LITHUANIAN WEEKLY
PUBLISHED
EVERY WEDNESDAY
BROOKLYN, N. Y. New York
Yearly subscription rate
In the United States..... \$2.00
To Foreign Countries..... \$3.00
To Canada..... \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications to
the publishers:
J. J. Paukštis & K. Brazys
120-124 GRAND ST.
Brooklyn, New York.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 22.

Brooklyn, N. Y. 29 d. Gegužio (May) 1912 m.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ED, 1879.

Metai XXVII.

KAS LAUKIA TĖVYNĖS MYLĖTOJŲ DRAUGYSTĖ?

Anais metais visiems labai gerai žinomas žmogelis paleido šauksmą, kad Tėvynės Mylėtojų Draugystė jau atgyvenusi savo dienas ir kad jau reikia pasirūpinti tik jai antgrabinį akmenį užversti. Kaip žinome, tasai šauksmas padarė visai priešingą rezultatą, negu tasai žmogelis ar užpakalys jo stovį žmogeliai norėjo: pora ar trejetas mūsų veikė jų taip užsidegę šitai draugijai pasišventimu, kad veikiausiai apmirusi draugija pakilo ir pražydo ilgai pamirštinu mūsų literatūros historigijoje žiedu, būtent Kurdirkos raštais. Podraug trigubai šita draugija sąnarių susilaukė. Šiandien...

Šiandien reiktų vėl ano neramaus žmogelio, rekomenduojančio mūsų apšviestos draugijoms antgrabinius akmenis... Šiandien rodo dikčiai persimainę sąlygos ir geresnį; rods Tėvynės Mylėtojų Draugija skaito keletą tūkstančių sąnarių ir rodo jau ji turi sau kuoplačiausią dirvą, vienok ant tos dirvos beveik visi tik pasiviešinti darbininkai, — tik laukianti ką kiti padarys; o aktyviųjų darbininkų kaipir nesimato. Mēs kalbame tik paviršium, neišileisdami į smulkmenas. Bet ar imsime paviršium, ar smulkiau ir giliau, vis at rasim apgailėtiną faktą. Atrasime, kad... šiemet per ištisus metus del T. M. D. reikalų buvo vos keli parašyta straipsneliai, — vargiai jie viršys rankų pirštus! Tai šios draugijos metinė biudžeto suma. Ir tie straipsneliai — sekėm mēs juos! — buvo veik poros ar trejeto žmonių rašyta... Ir tai ne matėme tarpe tų rašytojų įžymesnių inteligentų, — nei iš vardo nei iš rašto stiliaus. Rašė vis tie patys vargo pelės, kurie džiaugiasi kiekviena nors mažiausia apšviestos kibirkšte...

Kame tokio pasiviškumo priežastis? Juk apie ką žmonės šneka, mažai rašo, tai reikiama, kad mažai apie tai ir rūpinasi. O apie ką mažai rūpinasi, tai yra aiškus ženklas, kad tas daiktas anksti ar vėlai turės nupulti. Čia mēs lyg ineitume į rolę ano žmogelio, kuris švietimo draugijoms siūlinė jo atgrabinius akmenis. Vienok kas taip pamislytų, tai padarytų didelę klaidą. Apie faktus šnekėt iš tokio

atžvilgio, kaip mēs šnekame, visai nereiškia turėti negerus tikslus. Mūsų tikslas yra ano daktaro, kuris su lancetu stvinėja aplinkui pritvinkusią žmogaus votį... Mēs jeigu ne patįs, tai trokštume, kad kas nors kitas su rastų tokį daktarą, kad su lancetu ateitų ir pradurtų to neveiklumo votį, kuri apsišvieškia tarpe mūsų inteligentų, nieko — absoliutiškai nieko! — neveikiančių del šitos vienintelės ir didelės ateitį mūsų gyvenime turinčios draugijos...

Keleto tūkstančių žmonių draugija, ir da literatiška — žmonių — švietimo draugija per ištisus metus nesusilaukė savo organe ar net kitame kokiame laikraštyje nei vieno rimto ir pozityviško rašto-straipsnio, kuris šitos draugijos plačiuose reikaluose būtų prataręs, būtų jos gyvenimui kelią nurodęs! Tai jau gana. Ar ba mēs neturim visai inteligentų, arba šitie inteligentai tūkstančių žmonių apšvieta ignoruoja, arba jie (inteligentai) rado kitus geresnius liaudies švietimui kelius. Yra vienas iš tų trijų daiktas. Kad mēs neturėtume inteligentų, tai būtų neteisybės. Kad jie žmonių apšvietimą mindžiotų po koju, tai netikėtina ir net būtų piktažodžiavimas. Kad jie būtų radę kokius naujus ir geresnius žmonių švietimo kelius, tai būtų truputis neteisybės, truputis melagystės, ir ant galo gyvas nonsensas. Nieko panašaus nėra. Lietuvių visuomenės planeta tebesisuka ant tos pačios ašies, kaip ir dešimt metų, dvasėtkis ir daugiau metų. Tebėra mums reikalingi lementoriai, kningelės „Kaip išmokyti rašyti“, drukuoti laiška, etc. etc. Ką jau besakyti apie geresnius raštus! Ką besakyti apie pažinimą istorijos, literatūros, šiaip mokslo žinių! Po šiai dienai mūsų paprastasis žmogelis apie romėnus ir graikus nežino, kiek perskaitė iš „Živatų“ ir Valančiausio „Pradė ir išsiplėtimas katalikų tikėjimo.“ Savo istorijos, savo klasiku nei tiek nežinome.

Ir vienok apie vienintelę švietimo ir raštų leidimo draugiją — Tėvynės Mylėtojų Draugiją mūsų švietimo menė mažiau rūpinasi, negu apie chinų konstituciją. Yra tai apgailėtinai nesuprati mas; yra tai milžiniška pašai pa mūsų inteligentijai, kuri apleidžia gatavą, suorganizuotą ir jau vargais-ne-

galais nuo keliolikos metų varomą garbingą žmonių švietimo darbą. Gal mēs biskį vienpusiškai žiūrime. Bet visgi toli nuo tiesos nenuklysim, spėdami apie šito pagailėtinio fakto priežastį. Mums rodo, kad mūsų švietimo menė pastaraisiais metais pateko illuzijų verpetan. Sunku būtų surankioti ir išsklotyti tuos faktus smulkiai. Bet paviršium žiūrint duodasi pastebėti štai kokia srovė. Mūsų inteligentija lyg neteko vilties ir ramų žmonių švietimą, ir pozityvišką blaškymą rūkų. Ir inteligentai ir į ją nusižiūrėjusi pažangesnė jaunuomenė, nebetiki į šią dieną, nebenori žmonių ruošti ir gyvenimą, į sunkią kovą už būvį. Jie laukia rytojaus, kuris būsias palaimin-gnis, arba kalbant raiškesniu šios dienos šukniu — laukia „geresnių sąlygų“ įvykstant. Tada jau būsias geriau viskas dirbt. Tada ir savo tamsesni broliai neberekisį šviesti. Kaip-gi! — tada jau neberekis nei šviesti, nes ir taip žmonėms būsias gera gyvent...

Delto tai ir į Tėvynės Mylėtojų Draugystę pradėta netikėti (Hm... dar neseniai buvo girdėtis ir šitokis balsas: „Kas iš „Aušros“ ar iš T. M. D. — tų supuvusių draugijų!..“) Tai buvo desperacijos ir savo siūpumo balsas. Silpnumas pas mus atsiliepė nuo revoliucijos laiku Lietuvoje. Teberaudame apie „reakciją Rusijoje“, o darbo tveriančio ne norime ir net bijomės dirbti. Laukiame sugriūvant „senojo svieto“, o nesuprantame, kad „naujamam svietimui“ neturime ir nerengiam apšviestų ir dorų piliečių. Kas sugriauis ir kas pastatys svietus? Gi patįs žmonės. Bet nenorėkime, kad silpni ir tamsūs žmonėliai mokėtų koki nors svietą pastatyti.

Trūksta mums drąsos gyvent ir mokinties. Delto laukiam iš dangaus iškrintant „naujojo svieto“. Lyg tai ne mūsų darbas. Mēs pamirštame, kad mums šiaandien užvis labiau, negu kada nors, reikia visokių raštų, netik agitatyviškų brošurėlių. Pilna pas mus vertėjų ir „rašytojų“ agitatyviškų „literatūros“. O kai nebebus už ką agituoti, su kuo tada pasirodysime: ar su tamsiaja minia? Kur mūsų bus sutverta literatūra? Kur mūsų dailė? Kur mūsų istorija? Mēs pamirštame, kad nei viena tau

ta ant svieto neiškilo per vienos rūšies kokias brošurėles, — na, sakysim, kad ir kningas. Pasižiūrėję į žmonių vieškelį matome jį milijonais pėdų-pėdelių pramušta, išvaikštinteta. Ar kas sumieravo ant jo pėdus Jeigu būtų kokia stebuklinga spēka surinkti nuo žmonių vieškelio tie visi pėdai pėdeliai, tai nei vieno mės nerastume lygaus: vieni bus didesni, kiti mažesni. Bet visi buvo geri išmušti keliui. Pas mus-gi atbulai manoma. Pas mus norima, kad inėjo madon vaikščioti mėlynais, raudonais ir žėlek Dieve geltonais čeverykais, tai visi turi vaikščioti tik tokios spalvos čeverykais ir lygiai tokio-pat numerio, kaip ir visi.

Užėjo sezonas kalbėt apie laisvamanybę — šalin viskas! Užėjo kalba apie kapitalizmą — nieko daugiau nereikia. Užėjo madon kalbėti apie socializmą — ir visa jaunuomenė ir inteligentija su ranka pamojo ant viso kitokio žmonių švietimo. Buvo laikas religiško apkvaisimo — ir į laikraščius reikalauta evangelijas dėti. Taip ir eina sezonais. Ir visi vienok sezonų pramatoriai tik iš liaudies apšvietimo syvus čiuolpja. Tik iš tų žmonių sau gauna kareivius, kurie buvo šiaip sau žmonių ar paprastų draugijėlių ir kningėlių apšviestipralavinanti. Kitaip juk ir kuopos sekretorių neturėtų!..

Nerasi šiaandien tokio didesnio mitingo ar taip vadinamo iš mūsų „koncertų“, kuriuose suaugę vyrai, moteris, mergaitės ir net kūdikėliai nepadeklamuotų katry-nors iš gražiausių Vaičiaičio eilučių. Kas surinko ir išleido tuos raštus? Nagi T. M. D. Nerasi didesnio miesto, kur nebūtų perstatyta garsaus veikalo „Živilės“, „Keistučio“. Dar po šiai dienai daugelis mūsų žmonių nežinotų, kas tai yra Orleano Mergelė, kas tai yra žodis „chemija“, „geologija“ ir net „socializmas“. Kas tuos raštus išleido? ogi vis tai T. M. D. Pagaliaus padarė pradžia leisti surinkinius raštus mūsų klasiku, kaip ir kitos kultūrinės tautos daro. Pagaliaus žada mūsų žmonės supažindinti su bakterijologijos mokslu. Pagaliaus yra atviras kelias su žmonių pagalba išleisti visų mūsų klasiku raštus. Tegul išleidia surinkinius raštus Ivinskio — pamatysime kiek

kuomet gero pas lietuvius nematico, ir tie „Dziennike Peterburskam“ (N625) sako: „Su myriu Mikalojaus Čiurlonio atgul-graban genialiskas teplotorius“.

„Broliai“ vėl gieda. „Kova“ N20 dažinojo tokį dalyką, apie kurį mēs patįs nežinojom. Ji rašo, kad p. Živatkauskas kadaisiai rašęs mums straipsnį „su tikru darodymu, kad kun. Olšauskas — tai caro šnipas“. Bet mēs tą straipsnį į gurbą patalpinę. Todėl išpila visą kibirą srutų ant mūsų laikraščio. Tą-patį nugaudojo ir „Kelevis“ su „Laisve“, tik kiekvienas da daugiau nesvarumų pridėdami.

Stebėtinas dalykas! „Kova“ žino tą, ko mēs nežinom. Mēs jokio straipsnio nuo p. Živatkausko negavom. Pamename, kad kieno tai rašyta korespondencija gavome iš „Tėvynės“ (nepamename net: kieno tai buvo pasirašyta). Kiek pamename, toje korespondencijoje nebuvo jokių „faktų“, tik paprasti žodžiai, kurių anais laikais korespondencijose netrūko. Bet ir tai mēs jį sugražinome „Tėvynėi“, iš kurios gavome ir kuri geriausiai žino, kieno buvo rašyta. Na, o „Kova“ išvirkščiai apskelbja: kieno buvo rašyta, kur siusta ir kur padėta! Iš kur jį žino? Jeigu jį pati išmisljo, tai turi žinot, kad jį sumelavo. Jeigu jai sakė p. Živ., tai jis sumelavo. Bet melagystė aiški ir bjauri.

Matysim, ar „Kova“ turės tiek pilietiškos drąsos tą melagystę atsaukti!

Kokie tai liaudies švietimui turtai guli nuo mūsų žmonių užslėpti! Kiek tai čia yra inteligentijai darbo. Už keleto dienų Tėvynės Mylėtojų Draugija turės savo visuotina seimą. Kaip tai būtų linkėtina ir geistina, kad jį surastų būdus, išrastų tokį magišką žodį, kuriuomi galėtų sužadinti mūsų abejutiška ir mannos iš daugaus belaukiančią inteligentiją prie pozityviško ir tik jai prigulinčio darbo!..

PERŽVALGA.
M. K. Čiurlonio paminėjimas. Balandžio 15. s. s. Petrapiļėje atsibuvo muzikališkai-literatiškai-dailiniskasis rytas, paminėjimui mūsų velionio dailininko-kompozitoriaus Mikalojaus-Konstantino Čiurlonio. Prie tos progos rengėjai, dailės mylėtojai (beveik visi rusai) surengė platų programą referatų apie Čiurlonį, apie jo darbus ir jo intekmę lietuvių visuomenėje. Prie to buvo išpildyta smeteliai ant piano, kvartetai ir tt. Programa išspausdinta rusiškai ir trumputė Čnio biografijėlė (rusiškai ir lietuviškai). Iš jos mēs dasžino-me, kad Paryžiuje bus neuilgo išleista Čiurlonio symfonijos poema „Jura“. Taip jį jo talento gėrbėjai rengiasi išleisti jo muzikos veikalus, kurių rankraščiuose daugelis pasiliko.

M. K. Čiurlionis pasimirė 1911 m. 28 kovo, ties Varšava. Palaidotas Vilniuje. Tur-būt da pirmutinis iš lietuvių dailininkų (o gal ir abelnai iš lietuvių) susilaukė pagarbą ir pripažinimą talento nuo rusų prakilnesnių žmonių. Pasakytume net, kad Čiurlonio talentą veikiaus apvertino svietimi, negu saviveiji. Net ir lenkai, kurie nie-

„Esu apie Italijos ežerus. Buvoju tuom laiku Aronoj; oras čia labai geras, malonus ir nuo vandens šioje degumoj švelnus. Laukuose ir gi labai dailu: raudonėjei dobilai visur sužydė ir gardžiai kvepja... Tokiuose atvejuose prisimena Lietuva per šienapjūtę, kuomet visur tik gardu ir kvėpja ore nuo paskutinių sivy pakirstųjų gėlių!..“

Kur Petruskas greičiausiai apsisistos? „Birutė“ rašė, kad važiuosias į Prūsus su koncertais, „Lietuva“ užginčino, kad nebevažiuosias. Tuom-tarpu gauta laiškas į Brooklyną pas p. Bučinską, jog Petruskas žada važiuot Lietuvon. Jis vis da meilija da Vilniuje apsigyventi. Bet jeigu negalėsias patogiai apsibūti, tai grįšias Amerikon, ir veikiausiai apsigyvensias Rytuose (t. y. Brooklynė).

„Lietuvaitės aktorės. „Draugas“ N21 indėjo paveikslėlį lietuvaitės profesionalės aktorės—Alenos Paulauskiutės iš Hazleton, Pa., kuri jau nuo keturių metų atgal žaidžia amerikoniškuose teatruose po priimtu vardu „Lillian Herbert“. Dalyvavusi šiuo-

se veikaluose: „A Certain Party“, „A woman who lived“ ir „Deep Purple“. Visos tos melodramos žinomos kaip vienos iš geresnių. Paulauskiutė apvažiavusi visus didesnius Vakarų Amerikos ir Kanados miestus. Jinai gimė ir augo Hazletone, Pa. Dabar pas tėvus grįžusi pasilsėti. Gražiai kalbanti lietuviškai.

P-lė Paulauskiutė pasakojusi, kad Amerikos teatruose daugelis esą lietuvių aktorių, kaip vyrų, taip ir merginų. Tik nedrįstą savo vardais pasigarsinti. Tarpe kitų, sako, jog garsiam Rostand'o veikale „Chantecler“ svarbiausią rolę po Maud Adams ir gi vaidinanti kokia teta lietuvaite.

// **Lietuvis ant kongresmano.** Iš „The Daily Miner“ laikraščio, einančio iš Ketchikan, Alaska, dasižinome, jog mūsų vientautis, p. Kazis Kriaučiūnas tapo įvardytas į kongresą už kongresmaną. Jis ikišolė dirbo kaip imigracijos urėdninkas vietinėje priplaukoje; vėlesniu laiku išdavė egzaminus ant advokato ir atsakė nuo pirmesnio urėdo. Kaip tik atsakė, tuojaus gavo žinią nuo vietinės socialistų partijos Fairbankse, kad jis per referendumą tapęs šioje teritorijoje įvardytas (nominuotas) ant kongresmano. — Linkime p. Kraučiuūni į kongresą patekti!

// **Knigėlė „Kaip keliauti Amerikon“.** Po tokiu antgalviu, kaip rašo „L. U.“ Vilniuje esanti baigiama spausdinti knigėlė. Reikia spėti, kad joje bus nemažai praktiškų žinių keliaujančioms į Kolumbo žemę. Knigėlė išleidžia Išeivių globos būrąs (Vilnius, Oranžerinaja N6. p. Kremerienė). Beabejonės bus emigrantams nurodoma, kaip jie turi su valdžia apsisieiti.

// **Michelsonas... „vyskupo brolis“ (?)**. „Lietuvos“ (N20) korespondentas rašo iš Cleveland, O., jog tenai laikydamas prakalbas „Keleivio“ redaktorius Michelsonas ir užklaustas iš publikos: ar nėsas žydas? — atsakęs, jog esąs „vyskupo brolis“ (kaip kitur kas ten sakė: Michalkevičiaus, turbūt to lietuvių ediko Vilniaus dieceziijoje?).

// **Prie „Rankpelnio“ permainingos.** Mūsų bendradarbis iš Škotijos rašo, jogei tenykštį laikraštuką „Rankpelni“ paimsiąs redaguoti p. J. Adomavičius, o dabartinis redaktorius, V. Rudaitis, važiuojas Amerikon. Prie „Rankpelnio“, sakoma, tikimasi permainingų. O kokios jos bus, tai laikas parodys.

// **Kun. A. Kaupas persikėlė.** Mums rašo iš Pittston, Pa., jog vietinę parapiją jau užėmė kun. Kasakaitis. Gi kun. Kaupas persikėlęs į Wilkes Barre., kur bus pilnu „Draugo“ redaktorium ir „Kuningų Sąjungą“ mokės jam algą. Tad Pittstono parapijonai visgi kun. A. Kaupą „ištrynė“.

AUKSO GRUDELIAI

Gerbkime didvyrius kapuose, jei jų nėra tarp gyvųjų. — K. — Pasikakinimas — tai didžiausias mūsų lobis. — Šeksp. — Griežtos priemonės daro kartais stebuklus. — Stengkis daryti kuodaugiausiai gerų darbų; o tie darbai vėliau tau apsimokės. — Pas ligonį. Daktaras, atvažiavęs pas ligonį klausia jo giminių: — Kodėl taip ilgai mane neparvežėt, juk jau ligonis visai silpnas. — Tai mat, ponai, vis galvojom ar mačys, ar nemachys.

POLITIKOS SAVAITE.

AMERIKA. Šiandėl atstovų rume, Washingtono kongrese, buvo padaryta mažutė operacija tam nelaimingam Dillinghamo-Rooto billiui. Imigracijos komitetas pusę šito billiaus visai nukerpa, būtent senatoriaus Rooto priedą apie išdavimą svetimoms valdžioms jų politiški veikėjų. Pasiliko tik Dillinghamo billiaus priekis. Bet jo vieton yra paduota kitas inėsimas, būtent atstovo iš Georgia—Burnett. Šisai jau švelnius paduoda reikalavimus apie ateivių išbandymą: ar moka rašyti ir skaityti. Tačiau šis billius panašiai būsiąs šitame kongreso posėdyje nesvarstytas, bet atidėtas rudeniiui.

Pulk. Rooseveltas šienėl laimėjo savo pusėn Ohio valstijos kandidatus ir abudu su Taftu išklastė po New Jersey valstiją su prakalbotomis. Katram teks ši valstija, dar nežinoma. — Tarp ko kito, Rooseveltas pasakė, kad jeigu jo republikonų konvencija ir nenominuotų, tai „jis pats save nominuosias“. Tantai pasiduoatų ne kokios partijos, bet „liaudies vardan“. Sio jo priešai labiau bijosi.

VENGRIJA. Budapešte per dvi dieni (gegužio 23—24) tęsėsi sykiu streikas, riaušės, sukilimas, revoliucija, — o vengrų sospatilės laikraščiai ant galo tuos ertyderius pavadinu „kare“. Po teisybės tai prasidėjo su streiku metaliaus dirbtuvėse. Fabrikantai pagaliau padarė „loekautą“ arba visas dirbtuves uždarė. Tada vietinė socialdemokratų partija ėmėsi vesti visuotiną streiką. Tas puikiai pasisekė. Bet veikia streikas pavirto į politiską demonstraciją: apie 50,000 žmonių minia atmaršavo į Parlamento Skverą ir ėmė reikalauti, kad parlamentas perleistų įstatymą lygtaus, slapto ir betarpiško visiems vengrams balsavimo. Iš minios kas ten paleido į parlamentu rūmų langus akmenais. Šoko policija minią vaikyti. Iš abiejų pusių pasipylė šūviai, ant gatvių atsirado barikados ir karšta kova tęsėsi ėlielą dieną ir naktį. Rezultate — darbininkai streiką laimėjo, nes valdžia prispyrė fabrikantus atšaukti loekautą. Bet užtai per riaušės žuvo 15 ypatų, šimtus sužeidė ir baisybę blėdies padarė. Areštuota apie 400 žmonių.

ITALIJA. Romon parėjo žinios, kad italu-turku karėn žada įsikisti Europos valstijos. Neuž ilgo ketinama sušaukti didesnių valstijų atstovų kongresą, kuris italus su turkas bandys sutaukinti. Kongresas būsiąs šaukiamas bene tik Paryžiun. Girdėtis, kad ir Italijos valdžia neprosalį esanti taikyties. Ketinanti net ir Tripolio prijungimo atsižadėti.

PORTUGALIJA. Iš Lizbono praneša, jogei atstovų arba deputatų rūmas nutarė 50 balsų prieš 45 — panaikinti Portugalijos legaciją popežiaus Vatikane, tai yra pertraukia su popežium politiskus ryšius ir atšaukia iš Romos savo atstovą. Tokiu būdu portugalai sulgy savo įstatymo, padaryto dar pernai balandžio mėnesį, atskiria visiškai valstiją nuo bažnyčios. Delei šio įvyko po miestus ir kaimus sumišimai ir susikirtimai katalikų valstiečių su valdžia. Bet regis bažnyčia iš to jau nieko nelaimės.

KUBA. Čionai iškilo gresmi revoliucija. Sakoma, kad ją vedą negrai prieš Kubos prezidentą

Gomez. Revoliucija pataikė į blogą del valdžios laiką, nes kaip tik dabar Havanoje siaučia didelis jurininkų streikas. Padėjimas del Kubos toks pavojingas, kad Suv. Valstijų valdžia išsiuntė net dešimti laivų su 15,000 kareivių, kurie padės prezidentui Gomez numalšyti negrų revoliuciją.

IŠ VISUR.

× **Strindbergo laidotuvės.** Stoc holme, gegužio 10. tapo iškilmingai palaidotas garsus švedų rašytojas, Augustas Strindberg, kuris pasimirė gegužio 14. Velionis taip buvo švedų numylėtas rašytojas, kad laidotuvsna susirinko į 30,000 žmonių. Strindbergo geriausiai raštai yra romanai ir dramos.

× **Caruzo gauna \$3000 už vakarą.** Dabar Paryžiuje esantis italu dainuotojas, Enrico Caruso, padarė kontraktą su Amerikos operomis. Čielus ketveris metus giedosias Amerikoje per scenos sezonus ir gausias daugiau negu po \$3000 už vakarą. — Ištikro, Caruzo jau patimi auksu kvėpuoja!

× **Lourdes „stebuklus“ aiškina.** Francėzų moksliskas laikraštis „Revue de Psychotherapie“ dar sykį plačiai aprašė apie garsiąją Lourdė, kur būk esą stebuklingai išgydomi ligonj. Anot minėto laikraščio ištyrimų, esą su tais „stebuklais“ ir juokų. Taip, Lourdes koplyčios vikaras sykį apskelbęs šiokią žinią: „Stebuklingas išgydymas. Kurčias ir nebylis, pusiau paralyziuotas žmogus nuo 23 metų, visiškai išgydytas. Visi pilgrimai prasidžiūgo“. Tas pats „išgydytasis“ žmogus, Joseph Riviere, paskui išaiškines šposą. Jis niekad nesirges, ir kad tos spilkutės, kuriomis sau badė neva paralyziuotą koją, neišdavė toliau kelinių. Taip gi lazda, su kuria jis save mušdavo į koją, atšokdavusi nuo paslėptos po drabužiais padašvicos (storos arklio kūros). Kita moteriškė, kuri pasirodžius daktarams, kosėdavo ir kraujais spjaudavo, būk ji turi džiovą. — taip gi buvo Lourdes „stebuklingu“ vandenėliu „išgydyta“. Bet vienas daktaras tą bobelką buvo pagavęs besinėšant iš rinkos puodelį vištos kraujo, kurio prisigėrusi publiką ir daktarus apgaudinėdavo.

Gaila, kad taip prastai stebuklai išsiaiškina. Bet, ką padarysi...

× **Nori priversti vištas prie raudonų kiaušinių.** Londone labai brangiai mokama už rausvaudus raudonus kiaušinius, kurie yra labai maistingi. Bet, ant nelaimės, paprastosis vištos nesupranta tokių kiaušinių vertės ir nededa. Todel dabar Cambridge žemdirbystės mokykloje yra daromi bandymai: kaip priversti vištas, kad dėtų raudonus kiaušinius? Žinovai tikisi, kad šitas pasiseks. Bet reikės sumaišyti vištų veisles pagal taip vadinamojo „Mendelian įstatymo“ ir užvaisyti tam tikras vištas. — Visgi žmonės dirba!

× **Princas užsimušė.** Netoli Friesack, Prūsuso, automobiliui apvirtus užsimušė Cumberlando kuningaiktis, George William, kurs važiavo Hamburgo link ir ištėn Danijon, į danų karaliaus laidotuves. Su princu žuvo ir jo kamerdineras.

× **Londone grumena streikai.** Londone sustreikavo 5000 pajūrių žiburninkų. Neužilgo žada sukilti naujas visų pajūrių streikas, kurian išėsią 100,000 žmonių.

× **„Titanic'o nelaimės byla.** Londone baigia jau tardyti likusius nuo „Titanico“ oficierius. Valdžia pridraudė laikraščius, kad paliautų platinę įvairias sensacijas. Ypač uždraudė kritikuoti teismą, kuris lengvai praleido taip vadinamą Duff-Gordon incidentą. Šitas incidentas buvo tame, kad buvo paėję paskalai, jog anglų didžiūnas Sir Cosmo Duff-Gordon ir jo žmona, besigelbėdami nuo „Titanico“ mokių matrosams pingung, kad tik juos išgelbėtų ir neleidė valtelės grįžti prie grimstančio laivo, gelbėti kitų. Šitas da pilnai neišsiaiškino.

× **Išgamų kongresas.** Berline, vietiniame muzėjuje, nuo berželio iki liepos mėnesio atsibus vienas indomus kongresas, — tai visokių išgamų, kurie labai keistai ir nesveikai apsigimę. Kongresą sušaukia koksai tai „Profesorius Woodson iš Michigan“, ir kviečia susirinkti viso pasaulio suluošėlius ir išgamas.

× **Karalius skundžia šmeižikus.** Belgijos karalius tris Brüsselės miescionis apskundė, kurie apšmeižė karalių. Tos ypotos paleido paskalą, būk karalienė priverusi savo vyrą prie kambarinės merginos ir ją nušovusi.

× **Pasmerkė anarchistų vadovą.** Londone pasmerkė ant 3 mėnesių kalėjimo ir paskui išvarymui iš Anglijos, garsingą anarchistų vadovą, italą Enrico Malatesta, kuris neteisingai intaręs Italijos šnipu kitą savo vientautį Enrico Bellellį. — Malatesta buvo jau iš daugelio šalių išvarytas už sukeltus ertyderius. Vienok tai esąs labai mandagus žmogus, jį labai myli vaikai ir elgetos. Prie to jis geras gydytojas.

Iš Lietuvos.

ROKISKYJ, Ezer. ap. klebono rūpesčiu steigiama a. a. J. Fedaravičiaus išdu parapijinė amatų mokykla (stalių, kurpių, siuvėjų, mezgėjų etc.). Namai jau pradėta statyti; bus dviem gyvenimais: pirmajame — gyvenime arbatinė, viršuj gi — mokykla. Kai kurie dvarininkai paaukavo rąstų. Parapijonai turi prisidėti tik darbu. Mokyklą galės lankyti tik Rokiskio parapijos bernaiciai ir mergaitės. Namai bus parapijos nuo savybėje. Būsemojoj mokykloj išguldyt taipgi ir mokslo dalykus.

Augštaitis. Pasportai. Kauno gubernatorių palengvino Paprūsės gyventojams išgauti trumpam laikui pasportus. Darbininkams keliaurantiems dešimčiai mėnesių pasportas duodama dykai.

Žemaičių vyskupija. Laikraščiai praneša, kad Žemaičių vyskupas ketinas surašyti vyskupijos gyventojus pagal tantos, metų ir išsilavinimo.

Priešrenkamasis susirinkimas. Bal. 3. pas Kauno gubernijos bajorų vadą kuningaiktį Vasilėkovičą buvo pirmas priešrenkamasis rusų susirinkimas. Per susirinkimą buvo kalbėtasi apie tai, ką rusų atstovai patekę dūmon turi daryti. Taigi nutarta, kad rusai atstovai iš Lietuvos reikalautų, kad būtų užlaikytos visos tos teisės, kurias jie dabar Lietuvoje turi ir kad būtų ėia sustiprinta rutų tauta, ypač gi rusai valstiečiai.

TAMOŠBUDIS, Naum. p. Stebuklingas gydytojas. Apie mus paskutiniaiais laikais pagarsėjo kokio tai Trusov'o Kaune stebuklingas hypnotizmu gydymas. Jis, girdi, sopančią vietą tik paglosto, paskui per skudurą papučia ir žmogus jau sveikas. Iš mūsų

apylinkės daugelis pas jį važiavo, bet apie pasveikimą negirdėti. Kartais tie, kurie pas jį gydėsi giria jį, bet tik turbūt tam, kad paslėpti savo nenusisekimą ir suvedžiojimą, o kiti da net ir kitiems pataria pas jį klaidžioti.

J. B.—tis.

SEIRIJAI, Seinų ap. Žmonių apgavystė. Seirijų apylinkėj prasiplatinę kokie tai bilietai. Perka nuo ko nors bilietą už 5 rublius, paskui tą bilietą siunčia kokion tai „firmon“ Volyniaus g., o ištėn gauna net 4 bilietus ir gi po 5 rublius. Pardavęs tuos bilietus ir surinkęs už juos 20 rub. 4 rub. sau pasilieka; o 16 rub. nusiunčia „firmon“. Tuomet iš „firmos“ gauna to ko nori. Vieni gauna gelumbės, kiti skepetų, treti kareiviškų batų. Tie gi, kurie parduoda du, tris bilietus, o vieno neparduoda, tai negauna nieko, ir piningai taip ir žlunga. Dvi merginos ir gi pardavė 4 bilietus, bet jos norėjo padaryti kuogudriausiai. Taigi parašė firmai, kad firma joms atsiųstų kas yra navatniausia sviete. Firma vienai jų atsiuntė lelę didumo kaip 6 metų mergaitė, kitai gi pusę maišo pypkį. Žmonės pasijuokė.

Jaunas Žyplis. **PAKROJUS,** Šiaulių p. Pakrojaus dvaro savininkas Roppas siuntė šiomis dienomis savo pačtoriu su 800 rublių pačton atiduoti. Pačtorius išryto išvažiavo iš dvaro. Čia-pat už dvaro to paties dvaro panaiktinis užpuolė pačtoriu ir užmušė, norėdamas tuos piningus atimti. Užmušėją ėia pat suėmė.

PAKUONIS, Marj. p. Dabar pas mus po kaimus vaikščioja kokie tai apgavikai. Vieni jų iš kokių tai miltelių (prošku) padaro degtinę, kiti poperinius piningus, treti puodus baltina, tai vėl pavargėliais eina, o paskui apvagia. („Liet. Ukin.“)

VILNIUS. Krata. „Ochrania“ pareikalavus šiomis dienomis žydų žargono laikraščio „Der Tog“ redakcijoje buvo krata, kuri tvėrė penkis valandas. Paimti straipsniai apie išeivybę.

Ruskoje Zerno. Tokiu vardu yra draugija, kuri rūpinasi pagerinimu rusų žemės ūkio. Štai „Suv. Gub. Vied.“ No. 15, praneša, jogei Suvalkų tosios draugijos skyrius iki 1. IV. suspėjo nusisųsti į Čechiją 11 mokinių pasi-mokyti ūkininkauti. Perechtais metais nusisųsti pas čechus mokiniai siemėt jau bedirbą — kas Mohilevo gub., kas kitur, kaipo instruktoriai vietiniams ūkininkams: pataria, kaip perėti į viensėdija, kaip užvesti dauglaukį ūkį ir kt. Mokinius suvalkinis „Ruskoje Zerno“ ima daugiasia iš pulkų kareivių.

MALETAI, Viln. gub. Vargonininkas Masalskis, pirm turėjęs Panevėžyje (Kauno gub.) savo dirbtuvę, kuri sudegė — buvo atvažiavęs į Malėtus dirbti vagonų. Su juo buvo atvažiavusi ir jo žmona Ona, kuri greitai laiku ėia pasimirė. Pasirodo, jog ją nnuudijo jų pačių tarnaitė 12 metų mergaitė Kotrina Čelkytė, gimusi Eržvilkių miestelyje (Resėnių pav.). Tą mergytę prikablėję Masalskių svainiai Klhoriai, kurie dabar jau sumiti: pats Klhoris sėdi Vilniaus kalėjime, o Klhorienė — Panevėžyje. **R. Zigas.**

DEVENISKIAI, Ašmenos pav. Balandžio 19 d. sudegė ėia 85 namai, visos sankrovos, krasos ir telegrafo būtas. Vienu žodžiu liepsna prarijo visą miestelį. Keli šimtai žmonių liko be pastogės. Gubernatorius įsakė Ašmenos bajorvedžini sudaryti pagalbos komitetą.

ŠIAULIAI. Krata. Balandžio 20 d. (naktį iš 20 į 21 d.) buvo karta pas adv. Bugailiškį. Nieko ypatingo nerado. Paėmė senų laikraščių pluoštus, keletą rusų ir lietuvių kningų, du vertimu kningėčių ir keletą laiškų ypatiškių ir „Varpo“ dr-jos reikaluose, jos spektaklių ir gegužinės dalykų, kurie matyt jų nedžingino. Išėidami sakėsi neradę ko jieškoję. Prisispyrė indomavo kažkokios literatūros ir laiškų.

Vertimas. Apsiečiau išversti lietuviškai N. Rubakino veikalą „Sredi tain i ėndes“; dalis jau išversta. Jei kas-kitas verčia tąpatį veikalą, gerai padarytų man pranešus šiuo adresu: Šiauliai „Varpo“ d-ja, p. Bugailiškiui, atid. J. M.-ai. **J. M.-a.**

Krakių vienuolynas, Kauno p. Į ėia esanti moterų vienuolyną leista įstoti dvarininkei Kareivienei.

Žyda. Atstovui Skirmuntui užstojus, vidurinių reikalų ministeris įsakė nebedanginti iš Prūsų pasienio (Kauno gub.) 500 žydų tėt apsigyvenusių.

Kitataučių statistika. Kauno gub. gyvena 5 tūkstančiai kitataučių. Daugiausia jųjų (70%) Resėnių pav.; mažiausia (10%) Ukmergės pav. ir Zarasų (18%). Daugiausia esama Vokietijos pavaldinių; paskui seka Austrijos, Francijos ir Anglijos. Kitų kraštų žmonių priskaitoma vos po vieną, antrą. Paskutiniu laiku, kaip girdėti, dauginasi į Kauno gub. jauni turkai.

Vagonai-muzėjai. Šiaurvakariinių gelžkelių valdyba taiso tris vagonus-muzėjus, kurių tikslas bus gelžkelio tarnautojus supažindinti, koki tai žmonijos rykštė yra: alkoholis, syfilis ir džiova ir kaip su visomis tomis nelaimėmis kovoti. Stotyse, kur didėsnis tarnautojų skaičius gyvena, tie vagonai-muzėjai stovės ilgėliau. Sudaryti tuos vagonus pavesta Moksijos Blumentalio bakteriologijos institutui.

Protestas. Archeologas Vandalinas Šukevičia ir dvarininkas Teodoras Narbutas ilgais laiskais, spaudinamais „Kur. Lit.“, protestuoja prieš pavadinimą jų lietuviams ir prieš pagirimą jųjų „Lud'o“ laikraščio septintame numeryje. Jie aiškiai pabrėžia, jog jų judėjimui jie tik tiek prijaucia, kiek ir kiekvienai kovai su tamsumu ir nužeminimu, kol ta kova nepameta kultūros kelio... Toliau eina paaishkinimai, kurie rodo, kad dangama ir šviesėsnis mūsų šalies lenkų-dvarininkų nesupranta amžiais keliamos Lietuvos liaudies nuoskaudos nesupranta tos liaudies atgijancios dvasios, nesupranta, kad vakarykštis baudžiauninkas savo tėvynėje šiandien jau reikalauja ir turi teisę reikalauti tokių-pat teisių visur, net ir bažnyčioje, kokiomis naudojosi seniau ir tebesinaudoja vakarykštis jo valdonas lenkas-dvarininkas.

Panevėžys. Nesenai į Panevėžio stotį atvyko du iš Amerikos grįstantis žmonės, ir lipo iš vagono. Tuo laiku užpuolė juos plėšikai ir atėmė iš vieno 800, o iš antro 700 rubl. ir abu sužeidė: vieną sunkiau, kitą lengviau. Dagi drabužius nuo jų nuvilko ir pasislėpė.

Jurų Smiltis. Kratos ir suėmimai. Naktį po balandžio 22 d., „Ochrania“ įsakius, buvo Vilniuje arti 40 kratų, daugiasia pas inteligentus. Suminta 22 žmogu.

Naumiestis, Suv. gub. Balandžio 16 d. žandarų rotmistras Kislinkis su Naumiesčio žemsargių viršininku, žemsargiais ir žandarais padarė kratą **Asmoiskiuo**

se pas A. Misevičių, Ant Gryba, Ant. Dailydę, J. Pakalką, Joną Usą; **Liepalotuose** pas A. Stiklių ir J. Milerį; **Raugaluose** pas S. Kasiulaitį ir A. Plaušinitį; **Rudziuose** pas J. Šilingių ir A. Mekšrą. Jiškojo nežinia ko, beveik visur pasiėmė atliekamųjų po pergalių. Niekas nesumtas. Pas Plaušinitį išvertė iš kluono kulių, išraite audeklų ritinius. Nuo A. Grybo išnešė namų užrašus. Padarę kratas, visose vietose statė protokolus.

Mamos Vaikas.
 („Lietuvos Žinios“.)

VILNIUS. „Vilties“ redakcija persikėlė iš Kailiadirbių g. naujan būtan prie Labdarių gatvės No. 4, 2.

Uždraudimas. Vyriausybės įsakymu šiemetai uždraudė žydams gyventi Pabradės vasarnamiuose. Paskutiniaisiais metais Pabradės gyventojai turėję iš Vilniaus žydų nemažai pelno.

Žydų rabinas provokatorius. Leonidas Menšikovas, susekęs ir išvilkęs aikštėn daugelį slaptyjų šnipų ir provokatorių, pranešė dabar, kad esąs provokatorium ir vienas žydų rabinas. Tasai rabinas buvęs kitkart Kaune ir priderėjęs prie tėnykščio „Bundo“. Suimtas, jis buvęs nugabentas Maskvos kalėjiman, kur jis išdavęs savo buvusius draugus. Tuomet jį paleidę ir jis gyvenęs tai Kaune, tai Vilniuje, tai Ukmergėje. Dabar jis esąs rabinu kur tai užsienyje. Gyvendamas Vilniuje, jis dalyvavęs pasikėsinime ant Vilniaus gubernatoriaus von Valio, būdamas tuo metu drauge ir revolucionierių komitete ir „ochranoje“.

Lietuviai svetur. Londonas. Sekmadienį, balandžio 28 d. 4 v. po pietų p. Kristupo Verbuno dirbtuvė (No. 83, Hallam street, Portland Place, London, W.) susirinko keli lietuviai, kad įsteigti „Tėvynės Mylėtojų Draugystės kuopą“. Susirinkimą atidarė p. K. Pilėnas. Pirmiausia buvo perskaityti T. M. D. įstatai. Su jais visi susirinkusieji sutiko ir nutarė įsteigti kuopą. Į komitetą išrinko p. p. K. Pilėną — pirmininku, d-ą Vinčą Martišių — kasierium ir Petrą Gerulį — sekretorium. Tuotarpu, pakolei kuo pa dar nesurado susirinkimams tinkamos vietos, naudosis p. Verbuno dirbtuve.

Narys.
ALEKSOTAS, Kauno priemieštis. Kitur žmonės kovoja prieš girtybę, o pas mus daro atžagariai: platina girtybę. Vienas berniokas išbuvo Amerikoje 5 metus. Jis dirbo tenai geležies fabrike, mašina jam nutraukė kairę ranką ir dešinę koją. Koją jam pridėjo gipsinę, rankos gi visai neturi. Už sužeidimą dabar gavo jis 6075 rublių. Iš tų pinigų per penkias dienas pragėrė ligi 500 rublių ir vis dar geria. Pragėrė jis tuos pinigus su tėvu ir savo broliu. Visi trys per ka ir geria degtinę, alų, vyną, konjaką ir t. t. Matydami, kad vieni permaža teisgeria, jie kviečiasi padėti savo pažįstamus, kurie mėgsta ir gali daug išgerti. Reikia stebėtis, kaip tai žmonės nemoka gyventi: jei taip ir toliau gers, tai paskui reiks eiti su nu lodyti.

Aleksotskis.
RIETAVO, Kauno gub. kunigaikštienė Oginskienė ketinanti intaisyti fabriką linams merkti, džiovinti ir baltinti. Linus mšija špižiaus mašinomis. Darbas bus prižiūrimas žinovų. Pramokti to darbo busią kas metai taisomi 2—3 mėnesių kursai, kuriuos galėsia lankyti ne tik apylinkės, bet ir iš toliau.

KISINEVAS, Beserabijos gub. Mirė 54 Minsko pulko kareivių

gydytojas V. Mickevičius, 50 metų amžio. Nabašnikas gimė 1862 m. Kauno gub., Ukmergės apskr., baigė gydytojo mokslus Varšavos universitatėje 1887 m. D-ras Mickevičius buvo geras gydytojas, visų mylimas, ypač lietuvių, kurinos jis visuomet užjauzdavęs. Visi kareiviai jo labai gailisi.

Marcelinas Tumanis.
 („Viltis“.)

Seinai. Nesenai teko būti Seinuose. Atlikęs reikalus panorėjau pietų, bet manau sau kur? Štai bevaikščiojant gatvelėms pastebėjau „Šv. Zitos“ draugijos valgyklą. Užėnu. Kambariai erdvi, švariai užlaikomi, oras tyras, viskas tvarkoje. Paprašius pietų, nurodė man vietą atsisėsti, atnešė užkandį, padavė punda laikraščių. Man rodos, geriau jau nereikia.

Pagirtina, kad lietuviai turi jau savo švarias valgyklas.

P. Nemūras.

„Saulės“ namai Kaune jau tuojau žadama pradėti statyti. Šiemet ketinama išvesti sienos ir uždengti stogas, o ateinančiais 1913 metais ligi šv. Mikolo ištaisyti vidų, kad nuo tos dienos jau galima būtų pereiti į savo namus. Vargas tik, kad „Saulės“ dar vis mažai turi pinigų; namai nutarta statyti už 120 tūkstančių rublių, o pinigų tėra tik bent ketvirta dalis tosios sumos.

KAUNAS. Gegužės mėnesyje Kaune žada išeiti naujas jauniui skiriamas laikraštis „Pavasaris“. Laikraščio kaina iki Naujų metų 75 kap. Lietuvoje, užsienyje 1 rublis.

U. Bruoškaitė.

Laiško kelionė. Jonas Bražinskas iš Butrimonių, Vilniaus g., rašė „Saltinio“ redakcijon laišką ir ilgai turėjo laukti atsakymo, nes jo laiškas pirma nuėjo Amerikon (pačtos antspauda „Missent to New York“), o paskui tik atvyko Seinuose.

SVIEKSNA, Reseinių apskr. Delei pernykštės giedros šioje apylinkėje šie metai neturtingi pašaru. Kai kurie ūkininkai gyvulius per žiemą prastai šėrė: taupino pavasariui. Bet vėl bėda — galvijai pradėjo sirgti. Kas šiek-tiek per žiemą ir sutaupino, pavasarį nesidžiaugia — galvijai, per žiemą išbadėję, pavasarį ir gerai šeriami neatsigaua, o vesdami dažnai visai pasi- baigia.

GELAZIAI, Panevėžio apskr. Šis kaimas beveik kiekvienais metais turi daug nuostolių su naminiais gyvuliais ir su paukščiais, o ypač su kiaulėmis, kurių kasmet iškrinta bent 20 galvų. O liga kiaulių tai negalima žinoti kokio: kaip tik apserga, tai pirmu-čiausia pasidaro ausis arba kojos mėlynos ir už kokių 10 valandų stimpa. Kai nustimpa, pasidaro visa mėlyna.

Petras Vaitelis.
 („Šaltinis“.)

IŠ LATVIJOS.

Profesorius Eduardas Volteris lietuvių ir latvių kalbos privatdocentas Peterburgo universitatis ir bibliotekarius Karališkosios Mokslo Akademijos, anot „R. Ctg.“ yr siunčiamas dabar Rygon nufotografuoti esančius miesto bibliotekos archive 13 ir 15 amžiaus rusų pirmuosius tekstus (originalus) istoriškų dokumentų kaip: prekybos sutartys tarp Rygos ir Polocko Smolensko, Novgorodo ir tt. iš dalies baltgudžių tarmėje. Apskeltbi šie raštai Karališkosios archeologiškosios komisijos leidiniuose jau 1898 m., bet mokslo Akademijai prireikėję fotografiškos nuotrau-

kos nuo šių dokumentų. Savo užduotį Rygoje p. Volteris manęs užbaigti berželio pradžioje ir iš čia pagal Akademijos įsakymą važiuosias į Karaliaučių, kad ten tokiu-pat būdu ingijus nuotrauk- kas nuo teutonų (Prusų) ordeno taip vadinamo „kelių surašo“ (Wegeverzeichniss) per Lietuvą ir žemaitiją. Šie kelių surašai užsilikę nuo 13 ir 14 amžių.

Latviškos proklamacijos rasta šiomis dienomis ant atplaukusiu- jų Rygon garlaivių „Kalabrija“ ir „Penelope“ darant apžiūrėjimą prie muitos. Proklamacijos buvę siustos iš Bruselio miesto (Belgija) Rygon ir Liepojun.

Kandidatais į atstovus 4 V. Dūmos latviai iš Rygos sumanė išstatyti: vieni kadetą, adv. p. Bergą, kiti iš „Latvijos“ apylin-kių tautininką adv. p. Kreiebergą.

Proklamacijos. Šiomis dienomis Povilo bažnyčioje apylinkėje buvo išmėtytos proklamacijos, kuriose tarp kitko nurodama, kad policijai mokama labai mažai algos.

Apvogė. Tula „grauzolė“ Rygoje įsilijo vienuose namuose prie Parko gatvės atvažiavusį iš Dvinsko žydą, medžių pirkli. Paskui žydas išėjęs pasigedo kapšio su 11 tūkst. rub.; kada policija atvyko saimti kaltininkės, jos jau neberado.

Muringi bei negrų kuopa Rygoje iš kokių 60 žmonių nuo 27 bal. vieši Vermano sodno salėje, rodydama savo štukas. Atvažiavo iš Berlio ir už 2 savaičių išva- žiuoja Peterburgan.

Už kurstymą prie streikų Rygoje, Vidžemės gubernatorium liepė areštuoti „Lange ir I. Mačerauską ir V. Pavšaką; vielių fabri-ko darbininkus Anšą Cepurneką, Kr. Kantę ir Vol. Kempisą 2 mėnesiams arešton. Rygos tram- vajo dirbtuvių darb. V. Renis, M. Fogel, I. Krumin ir R. Bažel po 2 mėn. areštan už dalyvavimą demonstracijoje ant Revelio gat. 18 bal. ir nešimą raudonos vėliavos — Janis Raecen, T. Vaibul, I. Briedis ir I. Lיעis po 2 mėn. už neįsipildymą policijos reikalavimo išsiskirstyti. Plumit, K. Kliavin, I. Berzin, M. Kampe, Emilia Kaminskaja ir Ed. Lukstin po 2 sa- vaiti arešto. Už demonstraciją ant Romanovo gatvės Julija Gailit, Emilia Krustinson, Augusta Rozit, El. Raudun, Matilda Raudun ir Ervest Perkon po 1 savai- tę. Už kurstymą streikuot Pro- vodniko fabrike ir vartojimą grąšinimo Elžbieta Paveinovič, Minna Anderson, Adomas Lorovskis-Norovskis ir Pranas Voitekaitis po 3 mėn. arešto kiekvien- nas.

Darbininkų padėjimas šalito tartoke ant salos „Zvir“ esąs la- bai vargingas, labiausiai kad žo- nės neturi kur pasidėt. Dauguma darbininkų atvykę iš Vitebsko ir Vilniaus gub. gyvena daržinėse, sukaltose iš lentelių. Žmonės čion gyvena susikimšę ir turi mo- kėt dar po 4 rub. į mėnesį, nors nėra nei kur valgyt išsivirt nei išeisgos vietų. Kitur darbinin- kams pastatyti tam tikri name- liai, kur galima žmoniškai nors pergulėt.

LIEPOJUS. Kelianninkams Amerikon iš Liepojaus žinotina, kad tiesiai New Yorkan plau- kiantieji garlaiviai gali paimti kelianninkų: „Kursk“ 1500, „Car“ 1400, „Rosija“ (nunai tai somas) 1600, „Litvania“ 900, „Estonia“ 900, „Birna“ 950. Prie šių skaitlinių prisideda ir garlai- vių tarnai, kurių šimtais skaito- ma. Nelaimėi ištikus tiek turi eldijų (laivelų): „Kursk“ ir „Car“ po 16, „Russija“ 18 kiti po 14. Kiekvienas laivelis gali

gelbėti po 50 lig 60 žmonių.
Tarp Liepojaus, Palangos ir Klaipėdos Liepojaus pirkliai su- manę intaisyti naują garlaivių li- niiją.

Nuo balandžio 18 d. Liepojaus gelžkelis susilauks naujo trauki- nio, kurs turės IV klases ir pre- kinius vagonus gyvuliams ir šaip jau daiktams vežioti. Jei burs nemažesnis kaip 10 žmonių va- žiuos — tai prikabins IV klases vagoną, jei mažiau, nieko negausi, nes kitų vagonų tie „mišrieji“ traukiniai neturi.

Nesiseka buvusiam redaktoriui „Dshives“ p. Behringui. Ir vėl teismas nubaudė, kam patalpinęs apgarsinimą apie kningutę, ku- rioje peršama vaistai sumažinti kūdikių gimdymą. Reikės už- mokėti pabaudos 25 rubl. arba atsėdėti 10 dienų.

— Šiomis dienomis atplaukė Liepojun iš New Yorko okeaniš- kas garlaivis „Litvania“ su 209 keleiviais, kurių tarpe buvo ir 14 išėivių nepriimtų Amerikon del įvairių priežasčių. Tas pats garlaivis atvežęs taipgi Atlantės okeane surastą lavoną a. a. kun.

Montvilos. Šis kuningas, kaip jau rašėme, su didžiausiu angly garlaiviu „Titanic“ važiavo Ame- rikon, bet garlaiviui skęstant lai- mino žmones, atsisakęs nuo pa- galbos. Iš Liepojaus kuningo la- vonas busiąs išvežtas Vilniun ir čia palaidotas.

Iš Grivos miestelio prie Dvins- ko Kuršės gubernatorium ištre- mią kokias 20 žydų šeimynas, ne- turinčias čia tiesos gyventi.
 („Ryg. Garsas“.)

Iš Amerikos.

Darrowo byla. Los Angeles, Cal., baigia rinkti prisiekusiųjų teismą delei garsaus advokato, Clarence S. Darrow, kuris, kaip jau buvo rašyta, yra kaltinamas už bandymą papirkti vieną tei- sėjų, kad būtų prielankus žimo- mam dynamičini McNamarui. Distrikto prokuroras dabar kvo- šia Darrową ir nori, kad jis pa- sakyty, ką jis žinojo apie McNa- marų darbus. Eina net gandas, kad Darrow šį-tą „prisizįsias“ ir tas busią didelė sensacija.

Suokalbis (?) ant miesto virš- ninkų. San Diego, Cal. — Čia te- beina kova tarpe miesčionių ir patrauktų teisman I. W. W. uni- jos organizatorių. Eina tyrinėjimai ant didelės papėdės. Pasku- tinėmis dienomis poliemeisteris Wilson gavo anonimiškus laišk- us, kuriuose pasakyta, kad I. W. W. unija čia atsiuntusi būrelį ginkluotų vyrų, kuriems esą įsa- kyta nužudyti keletą miesto virš- ninkų. Šita žinia iššaukė didelį trinkšmą tarpe valdininkų. Kur teisybės galas, sunku dar permanyti. Bet matosi, kad val- džia ir I. W. W. unija kovoja ant gyvasties ir mirties.

Nužudė pastorą Richeson. Boston, Mass., gegužio 21. Charles- town kalėjime tapo pasodintas elektros kėdėn baptistų pastoras Clarence Richeson, kuris prisizi- no pernai spalį 13. nunuodijęs savo merginą, Avis Linnell. Jis užtai buvo pasmerktas myriui ir paskui vėl užsiginę savo pražan- gos. Bet tas nebegelbėjo. Paso- dinus kėdėn paleista 1,900 voltų elektros, ir momentališkai liko už- trenktas.

Teisybė ne daugybėje kryžiavojeimo- si, o tiktai viename tvirtame prižade.
Nė jokia teisybė nėra visų žmonių vienai suprantama.

Angliakasiai susitaikė.

Wilkes Barre, Pa. — Gegužio 19 d. čionai susivažiavę United Mine Workers unijos viršininkai, vadovaujami unijos prezidento White, sutarė važiuoti sekančią dieną į Philadelphiją, kur jų tu- rėjo laukti kasyklių savininkų komitetas. Buvo sukalbėta Phi- ladelphijoje pasirašyti ant 'santai- kos poperių, kurios padarė Wilkes Barreje susivažiavę an- glekasiai. Šita sankaika padaro- ma ant ketverių metų.

Aplinkinės unijos jau tą pačią dieną šaukė visur savo susirinki- mus, kuriuose išplatino presiden- to White paliepimą, kad visur darbininkai prisiruoštų pradėti darbą. Vertelgos ir darbininkai iš tos žinios labai prasidziugo: vertelgos delto, kad nebus strei- ko ir nesutrūkdys pramonės, o anglekasiai delto, kad daugelis jau buvo ir vargo pamatę. Ver- telgos ir fabrikantai tuojaus su- kruoto steliuotis anglis vasaros ir rudens pramonei. Dvasiškija ir gi įsikisio atšlagan žalią rūtą-viso- se bažnyčiose pagyrė angleka- sius, kad susitaikė. Apie išlygas kuningai pasisaugojo kalbėti.

Pramonės vedėjai tartum kokį akmenį nurito nuo krūtinės, iš- girdę tą žinią. Kietųjų anglių pramonė daug sveria. Nežinia, tik kaip anglių čionia dabar sto- vės. Reikty kad vasaros laiku ji nupultų. Juk streiko nebėra ko baidyties. Paprastai būdavo kas pavasaris po 50 centų anglies čio- nia nupuldavo, pradėdant nuo 1 balandžio iki rugsėjo mėnesiui vis po 10 centų einant žemyn, o rudenį vėl atšokdavo į paprastą- ją čionią. Nuo 1 berželio jau pri- sieitų numušti 30 centų. Nežinia, ar bus tas šiemet.

Kasyklių geras žinovas, M. F. Burns, sako, kad jeigu dabar an- glekasiai, pagal naujos sankaikos, gavo suvirš 5 nuošimčius padidi- nimo algos, tai anglių papigini- mas šiemet vargiai busiąs. Jis mano, kad dabar anglies busią net stoka, tai yra kad per keletą savaičių net negalėsia operatoriai pristatyti anglies ant visų apste- liavimų, kuriuos čie senai turi, ir kad per dešimtį dienų nuo pra- dėjimo tik galėsia jau po truputį tų apsteliavimų išpildyti. Tai gi jeigu anglekasiai kiek ir laimėjo, tai jie laimėjo ne iš savininkų ki- šenės, bet iš publikos, kuri turės brangiau per šią vasarą mokėti už angli, tai yra nebegaus numu- šimo čionios.

Gegužio 20. Philadelphijoje atsibuvo susivažiavimas atstovų iš abiejų pusių: kasyklių savi- ninkų ir anglekasių. Susiejo Readingo kompanijos raštinėje ir pasirašė ant galutinios santai- kos. Sulyg šitos santarmės, an- gliakasiai gauna šoki-tokį algų pakėlimą ir kitokias geresnes iš- lygas. Bet savo visų ir reikalini- gausių išlygų negavo. Kodėl negavo, tai aišku — prie streiko buvo neprisirengę, o kompanijos žinojo jų silpnumą, tai ir neužsi- leido. Lai būtų šitas angleka- siams pamokinimu, kad per at- einančius ketverius metus turėty prisiruošti, jeigu nori laimėti ko- vą su kapitalistais. Ypač reikia visi darbininkai gerai suorganizuoti. O del šito reikia kiekvie- noje kalboje turėti organizato- rius. Taip gi reikia lietuvių, len- kų ir kitose kalbose uždėti an- glekasių laikraščius (girdėtis, kad lenkai save tokį laikraštį Pittsburghe jau inkuria: geros kloties!).

Darbai kasyklėse išstovėjo apie

septynes savaites, iki ėjo dery- bos; perėitą seređą jau buvo ap- skelbta, kad anglekasiai visur pradėty darbus.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

PATERSON, N. J.

Vėl streikai. Šilko dirbtuvėse suvirš 2000 audėjų vėl išėjo ant streiko, delto, kad darbo davė- jai pradėjo komitetus ir nepatin- kamus audėjus iš darbo atstatyti ir nuo masto po 2c. ir 3c. numu- šdinėti. Yra areštuota 70 audėjų ir pasodinta po 10 dienų iki 3 mėnesių šaltojon. Visas svetai- nes uždarė ir mingų nebegalima laikyt. Socialistų Partija laikė 12. gegužio giroje už miesto prakalbas, kur policija negali išvai- kyty. Minia žmonių nerimauja ir laukiama didesnių riaušių kas- dien. Organizatoriai I. W. W. agituoja, kad sustabdyti visas dirbtuves ir šaukia visus darbi- ninkus, idant davus generaliskam streikui ženklą sustotų be skirtu- mo. Miesto viršininkai gana aš- triai elgiasi, o streikiariai iškiolei buvo ramūs. Bet matosi, kad ra- mybė baigiasi ir abidvi pusės aš- tina dantis...

I. W. W. advokatai Ward-Me- Ginnis jau išpirko ant 3 fabri- kantų varantus ir žada net tulus miesto viršininkus patraukt at- sakomybėn už nelegaliską areš- tavimą nekaltų darbininkų.

Kapitalistams streikas neina sveikaton. Jau ir lietuviai prade- da juos pešti. Taip va lietuviai apskundė Franklin Furnace (N. J.) Zinc Mine savininkus: Da- vid McCartney ir Samuel Mun- son, kad atlygintų už apkūlimą ir išvežimą iš miesto: E. Valiūnas, Jonas Valiūnas ir Morkus Sadaus- skas visi trys reikalaudami net po \$20,000. Lietuvių advokatai yra Ward — McGinnis.

L. M. Tačionis.

WORCESTER, MASS.

Jau buvo rašyta, kad pas mus streikų belaukiant, daugelis vien- taučių neteko darbo (per didelį šauksmą nekurių „draugu“). Tą matydamas mūsų kuningėlis sumanė sau garbės vainiką gauti. Gegužio 19. iš sakyklos pasa- kė: „kurie esate iš dirbtuvių pa- leisti, atekite pas mane, aš, gir- di, duosiu paliūdijimą, aš esu bo- są prašęs, kad mano parapijonus priimtų“.

Tūli tą pačią dieną nueina iš simti paliūdijimo ir nueina dirb- tuvėn, bet tas negilavo; fabrike mat vistiek ar tu esi katalikas ar laisvamany. Gaila tik kuningė- lio pasigyrimo, kad esą, jūs be- dieviai ir knisiai negausite darbo, kol parapijon neprigulėsitate.

Petras Dedinas.

BALTIMORE, MD.

Gegužio 18. Lietuvių Prosytojų Neprigulmingos Unijos buvo pik- nikas. Į daržą sveičių privažiavo daugybė ir gražiai linksminosi. Bet neapsėjo ir be dramos: atsi- rado du pėštukai, kurie užpuolė tūlą vaikina J. J. ir baisiai sumu- šė. Pastarasis yra doras vaiki- nas. Žmonės šneka, kad bepročių kerštas buvęs už dailiąją lytį. Žinoma, kad tas ir be teismo ne- apsiėjo.

P. J.—ris.

DAYTON, OHIO.

Gegužio 12. lietuvių parapijonų susirinkime tapo paskirta 3 komi- tetai, važiuoti į Cincinnati pas vys- kupą Miller'į ir prašyti, idant lietuviams leistų statyties bažny- čią. Jau ir pirmiaus prašė, bet vyskupas nori iškovoti, kad jam

Prof. Michailo Dragomanov.

Apie dievu pavyduma.

Iš rusų kalbos vertė V. K. R.

II. GRAIKŲ PASAKOJIMAI APIE DIEVĄ ZEUSĄ, PUSIADIEVĮ PROMETĖJŲ IR MOTERĮ PANDORĄ.

Kuomet žmonės buvo dar gana laukiniai ir greiti, tad ir sudėjo pasakas apie dievų pavydumą, apie tai, kad dievai nenorėjo, idant žmonės ką nors turėtų, ar žinotų, ar būtų drąsus ir nuo jų neprigulmingi.

Iš tokių pasakojimų akyviausi yra pasakojimai senovės graikų, kurie pirmučiausia už kitas tautas Europoje pradėjo rašyti ir tapo apšviestais. Tie pasakojimai liko surašyti senovės graikų knygose keliais šimtais metų prieš Kristų; o indomus paveikslai iš jų tapo išpaustyti ant marmorinių lentų ir stovylose. Štai pasakojimai apie dievą Zeusą, pusiadievių Prometėjų ir moterį Pandorą.

Zeusas, — arba griausmų dievas (sulygink Periklą), viešpataujantis danguje ir laikas savo rankose žaibus—nenorėjo neva to, kad žmonės turėtų pas save ugnį; jis užlaikė tą ugnį danguje ir pats ją mėtė, kuomet norėjo ką užmušti, ar ką sudeginti. Prometėjus-gi — tai vienas mažesnių dievų, arba pusiadievis; jo vardas mūsų kalboje reiškia: tas, kuris permato iš anksto. Permatas, — paėmė iš dangaus ugnį ir davė ją žmonėms. O juk žinomas dalykas, kad su ugnies pagalba žmonės jau galėjo apsišildyti, virti valgi, kalti sau įrankius, ir tt., — reiškia, ugnis buvo pradžia visokeriopos pažangos žmonių tarpe. Matoma, graikai prasimanė Prometėjų, kad atsimintų, kaip kadaisiai jų tėveliai išmoko vartoti ugnį, kuri pirm tai da nupuldavo nuo dangaus ir uždegdavo medį. Jei da ir dabar tamsesni mūsų žmonės bijosi gesinti ugnį, paeinančio nuo žaibo, tai lengva sau išvaizdinti, kaip senovės žmonės bijojosi net prisiartinti prie tokios ugnelės. Tik kuomet graikai, su laiku, ingavo jau tiek drąsos, kad pradėjo nešties tokią ugnį į savo pastogę, o paskui ir patis išmoko pasidaryti ugnį, betrindami du sausos medžio šmota (kaip tai daro vasaros metu mūsų piemenėliai ganyklose ir vadina tą ugnį — gyva ugnis), tai graikai ėmė tikėti, kad išdrįso padaryti tai ne šiaip sau koks žmogus, bet pats dievas, ar pusiadievis, Prometėjus.

Graikų pasakojimai praneša toliau, kad dangaus Zeusas labai užpykęs ant Prometėjaus ir pažadėjęs jį tuomi, kad palieps kitiems dievams, savo pavaldiniams, prikalti Prometėjų prie augštos uolos Kaukazo kalnuose, ir pastatę palei jį arą (arėlį), kuris laiks jį laiką draskė snapu Prometėjaus kepenas. (Apie tai užmina Ševčenko savo eilėse „Kaukazas“, kuomet sako: „nuo senovės Prometėjų ten arėlis baudžia“).

To da neužteko Zeusui; jis pramanė dar ir kitą būdą, kad sugadintų gyvenimą žmonėms, kuriems Prometėjus suteikė laimę, ar kuriuos jis, anot kitos pasakos, sutvėrė. Zeusas palieps vienam dievų užminkyti žemę ir nulipdęs iš jos moteriškę, paskui įvairiems dievams ir deivėms įsakęs apdovanoti tą moteriškę įvairiomis grazybėmis; pertatirpavadinta ji Pandora, kas mūsų kalboje reiškia: visukuo apdovanotoji. Zeusas dar įsakęs inteikti Pandorai, greta jos gražumo, melagingumą ir gudrybę. Iš dangaus Pandora turėjusi nueiti pas žmones, kuriuos valdė Prometėjaus brolis, Epimetėjus, kas reiškia: Nepermatas, arba protingas po nelaimėi. Epimetėjus paėmęs dailiąją Pandorą sau už pačią, nors Prometėjus ir buvo įsakęs jam neimti nuo Zeuso jokių dovanų. Pandora pakėlusį pas Epimetėjų viršelį nuo indo, ar skrynūtės, kurią pats Zeusas pasiuntęs su ja, ar dar prieš jos apsilankymą, Epimetėjui į namus. Toje skrynūtėje, ar tame inde, buvę užslėptos visokios silpnybės ir nedorybės, kurios išten pasiskleidė po visą pasaulį ir daro žmones nelaimingais. Iš šio paejo ir priežodis: „Pandoros skrynūtė“.

Tas pasakojimas apie Pandorą turėjęs mokinti, kad žmonės nepergalės pavydžios dievų spėkos, kad dievas ims viršų, ir kad nedorybes paskleidė pasaulėje moteris, ar tačiaus moterų žingeidumas. Tasai pasakojimas labai žemino moterų pagodonę pas graikus.

III. ŽYDŲ PASAKOJIMAI APIE DIEVĄ JEHOVĄ IR PIRMAJĄ ŽMONIŲ PORĄ.

Panašiai šioms graikų pasakoms, senovės laikuose sudėta ir užrašyta žydų knygose pasakojimai, kurie, išversti į graikų kalbą, atėjo, kaip šventraštis, ir pas krikščionis ir tapo pavadinti Biblija, kas iš graikiško reiškia: Knygos, arba visu kartų man viršiausios knygos.

(T. b.)
kartų perstatymų, tad tiek daug

G. SUDERMANN

JONINES

KETURIŲ VEKSMŲ DRAMA

Iš vokiečių kalbos vertė

K. PUIDA.

(Tasa.)

MARIKĖ.

Žinoma pervėlu... Ir jeigu aš anuomet būčiau tokia buvusi, kaip dabar, nebūčiau besipriešinusi.

GEORG.

Marike, ar tu supranti, ką kalbi?

MARIKĖ.

Ak, Georg, vis viena! Kiekvienas turi savo pasiskyrimą. Tau lemta viešpatauti, man — tarnauti. O galų-gale abudu numirsiva.

GEORG.

Ne, tave tur mylėti... Iš visų jėgų mylėti... beprotiškai.

MARIKĖ (rodydama dešinę).

Jis myli mane.

GEORG.

Ak, jis!

MARIKĖ.

Nesibark, Georg. Juk tau negalima mane mylėti. Tarp mudviejų jau niekuomet nieko negali būti.

GEORG.

Taip, niekuomet. Kaslink šitų namų, tai nei iš mano, nei iš tavo pusės negali būti jokių nuodėmių. Iš gėdos uždustuva... Bet manyti apie tai, kaip viskas būtų galėję būti, juk tame nuodėmės nėra!

MARIKĖ.

Kaip tu tą pasakei: laukiniai paukščiai išskrenda iš mus, nes mūsų ranka... Tu taip puikiai pasakei...

GEORG.

Nebeatmenu...

MARIKĖ.

Bet aš ne laukinis paukštis. Aš naminis, visiškai naminis.

GEORG.

Tu naminis paukštis?

MARIKĖ.

Del tavęs, Georg, visiškai naminis. Aš iš tavo rankos lesu.

GEORG.

Marike, mieloji mano! (Glostojos plaukus). Ne, ne, verčiau nelytėsiu tavęs. Trūda, prieš tau ateisiant, buvo sodne pasislėpęs. Jeigu ji vėl ateis... Ne... ne...

MARIKĖ.

Ko jai reikėjo?

Ko jai reikėjo?

GEORG.

Ko?!...

MARIKĖ.

Vargšė, mažutė mergaitė. Tu mylėsi ją, Georg?

GEORG.

Mylėsiu, ant kiek mylėti galėsiu. Bet tavęs tuo laiku man nereiktų minėti.

MARIKĖ.

Neminėk, Georg. Aš ir-gi neminėsiu.

GEORG.

Taip? Niekuomet?

MARIKĖ.

Gal kartais... Per dideles šventes...

GEORG.

O daugiau niekuomet?

MARIKĖ.

Joninių naktį.

GEORG.

Kuomet laužus degins, taip?

MARIKĖ.

O kuomet jie užges, aš paverksiu truputį...

GEORG.

Marike!

MARIKĖ.

Sėskis tenais, Georg. Aš sėsiuos šičia. Gal kas sodne yra.

GEORG.

Ji tikriausia miega.

MARIKĖ.

Vis vien, būkiva dori. Man tai vis viena. Tave aš pažįstu... Jeigu tu nepadoriai pasielgsi, niekuomet to nedovanosi sau... ir man.

GEORG.

Marike, kam tu tą sakai man? Kuo gi tu mane laikai?

MARIKĖ.

Tvirtu žmogumi!

GEORG.

Ir vis-gi tu mane myli?

MARIKĖ.

Tai-gi, delto ir myliu tave. Tau reikėjo su gyvenimu kovoti, delto tu ir pasidarei toka. Man ir-

gi reikėjo kovoti, bet aš susipainioju savyje. Ak, kad tu žinotum, aš kartais pati savęs bijausi. Ramumo netekau. Kartais aš galėčiau užmušinėti — toks suirimas manys.

GEORG.

Su manim atgautum ramumą.

MARIKĖ.

Ak!

GEORG.

Dirbtuva drauge. Drauge rengtuvu naktimis projektus. Juk aš labai garbės trokštu.

MARIKĖ.

Ir aš! Tu turi būti pirmutinis, didis. Visi nusilenktų prieš tave. Ir atsiklaupus ant kelių prieš tave, tarčiau: tu nori viešpatauti, tai viešpatauk-gi, viešpatauk! (Atsiklaupja prieš jį, apkabina jo kelius ir žiūri iš žemai į jį).

GEORG.

Kelkis, susimildama, kelkis. Sodne kaž-kas yra.

MARIKĖ (keldamosi).

Te būnie sau.

GEORG.

Marike!

MARIKĖ.

Taip, tavo tiesa. Tas negera iš mano pusės. Bet kas paeina išten, iškur aš paėjau, tas nebūna kitokiu.

GEORG.

Nemanyak apie tai. Pamanyak apie tą namą, apie meilę, kurios čia tiek daug tau suteikdavo.

MARIKĖ.

Šiuose namuose tyli. Jokio gyvybės ženklų. Tyli — yt ant kapinių.

GEORG.

Na, ir būk pakakinta. Čia mudu jie drauge palaidojo.

MARIKĖ.

Ak, kad taip ištikrųjų būtų!

GEORG.

Žiūrėk, anakur mėnulis ant sodno šviečia. O ten tavo tiulpanas.

MARIKĖ.

Matai tu jį!

GEORG.

Anakur, anakur! Dar-gi baltus jo lapus matau. Ir vėjo jokio nėra, o kiekvienas lapas dreba. Nori, eisiva tenais?

MARIKĖ (pasipurčius).

Ne, ne! Jau, rodos, laikas eiti! Turiva eiti.

GEORG.

Tss!...

MARIKĖ.

Kas yra?

GEORG.

Kaž-kas ten sukrotėjo... Turbūt vėl Trūda. (Šaukia). Trūda!

MARIKĖ.

Taip tik pasirodė.

GEORG.

Ne, ne. Aš ir šėšėlį mačiau... Trūda!... Palauk čia. (Išėina į sodną).

MARIKĖ.

Georg! Georg! Man baisu, Georg!

GEORG (sujudęs, sugrižta po kelių sekundų).

MARIKĖ.

Kas ten? Kas toks buvo, Georg?

GEORG.

Nieko nebuvo... nieko...

MARIKĖ.

Netiesa! Iš tavo veido matau. Tai Trūda buvo?

GEORG.

Ne.

MARIKĖ.

Tai tėvelis?

GEORG.

Ne. Ne...

MARIKĖ.

Tu visas išblyškai, Georg. Pasakyk gi, kas atsitiko?

GEORG.

Nieko neatsitiko. Sodnan kaž-kas svetimias buvo įlipęs ir aš išvariau jį.

MARIKĖ.

Kas toks svetimias?

GEORG (sukankintas).

Neklausinėk!

MARIKĖ (bebalsiai).

A... suprantu! Mano motina... Taip, taip! Iš tavo veido matau.

GEORG.

Je tu pati pasakei...

MARIKĖ.

Ko jai reikia!... Kas čia klausinėti... (Uzdengdama veidą rankomis). Dieve mano! Dieve mano!

GEORG.

Marike!

MARIKĖ.

Uždaryk langines! Aš bijau... Geriau pristunk, geriau! Uždaryk jas! Taip!... Ir ten, — ir ten. Taip, taip!

GEORGAS (apkabindamas ją).

Marike... Mieloji!

MARIKĖ.

Taip... Stipriai mane laikyk.

GEORG.

Gerai tau?

MARIKĖ.

Taip, taip... taip gerai. (Glausdamosi prie jo). Ot taip ir sėdėsiva... Tyliai, tyliai! (Jis bučiuoja ją).

GEORG.

Kad tik nepavēlinti... (Ištraukia laikrodį iš kišenės, sukrunta). Girdi? (kaž-kur tolumoje girdėti lokomotivo švilpimas).

MARIKĖ (šypsosi).

Girdžiu! Girdžiu!

GEORG.

Tai trūkis?

MARIKĖ.

Taip, tai trūkis.

GEORG.

Ar-gi girdėti iš čia?

MARIKĖ.

Naktį girdėti.

GEORG.

Viešpatie! Kas-gi mudviem dabar daryti?

MARIKĖ (tyliai).

Aš tau pasakysiu, kas mudviem daryti: mudu tyliai-tyliai čia sėdėsiva, kol kitas trūkis neateis... Jis eina ketvirtą valandą ryto.

GEORG.

Marike! Mieloji! Mano tu!... (Bučiuoja ją).

MARIKĖ.

Bučiuok, bučiuok mane! Dabar matai, kokia aš? Matai, aš nieko negaliu nustoti!... Galiu daryti, ką noriu... Šiandien Joninių naktis.

GEORG.

Laužai užgeso.

MARIKĖ.

Ne. Aš noriu!... Jie turi degti!

GEORG.

Taip, turi degti... Taip, taip, tūkstantį kartų taip!

MARIKĖ.

Mielasai mano! Ne, nebučiuok manęs. Aš, aš bučiuosiu tave... Aš noriu viską, viską ant savęs paimti... Mano motina vagia! Aš ir-gi vagiu!... Georg!

UŽDANGA.

VEIKSMAS KETVIRTAS.

Dekoracija ta pati. Rytas. Vidurinis stalas apstatytas žolynais ir dovanomis.

Scena I.

Ant terasos per stiklines duris matyti Vogelreiter, Georg, Trūda, atvirose duryse stovi Kristina. Visi klausos nematomo del publikos vyriškojo kvarteto, kuris, kurtiną pakeliant, gieda paskutines eiles „Šiandien Viešpačio diena.“ Iš kairės įeina Mademoiselle, taip-pat klausos ir šluosto ašaras. Kuomet pasibaigia giedojimas, Vogelreiter pradeda kalbėti ir nusileidžia su Georgu ir Trūda laiptais žemyn.

MADEMOISELLE.

Ponia Vogelreiter, prašau užėiti pas mane ant valandėlės.

KRISTINA (šluostydama ašaras).

Kas-gi ten tokio atsitiko?

MADEMOISELLE.

Paverk, paverk, tamsta. Aš ir-gi verkiu. (Girdėti lengvas varpų gaudimas).

KRISTINA.

Na, dar tie varpai pradėjo.

MADEMOISELLE.

Kaip graudinga! Iš akmens reiktų būti, kad nesusigraudinti!

KRISTINA.

Vyno ir buterbrodų sodne užteks!

MADEMOISELLE.

Dievuliau mano! Mudvi su Marike tikrą kalną jų pritepėva.

KRISTINA.

Ko-gi dar tamstai reikia?

MADEMOISELLE.

Dievulėliau mano! Vis del tų pietų. Marike sako, kad dabar reikia kepti ožką, o paduodant ją stalą atšildyti. Na, o man rodos, tuomet ne taip skanu bus. O Marike sako...

KRISTINA.

Gerai, gerai, aš tuoj ateisiu...

(T. b.)

AITVARAS.

RYTOJUN BEŽIURINT

Utopijoje viso to nėra ir būti negali. Jaunųjų kartų auklėjimas valstijos rankose. Kiekviena motina privalo pati penėti savo vaiką, ir tik liga tepaliuosuoja ją nuo to. Viduramžių metais vaiko penėjimas augštesnių sluoksnių motinomis skaitomas buvo nepadoru; vaikus atiduodavo penėtojų globon, kurios penėdavo juos ligi 3-jų metų, o net ilgiau. Tokiu būdu ir šiame atsitikime Moras skelbja naujas pазiūras. Jo Utopijoje, motinai mirus ar susirgus, sifograntų žmonos sujėško penėtoja, kas nesunku padaryti, nes visos, tam tikros moters, pačios noriai pasisiūlo. Penėtojų pareigos priskaitomos prie garbingiausių ir vaikas atsineša ilgai ir į savo penėtoja, kaip motiną. Penėtojoms intaisytos tam tikros salės, kuriose vaikai išbūna ligi penkių metų.

Visi utopiečiai, išskyrus dvasiškiją, valdytojus ir mokytojus, turi dalyvauti visuomeniame ūkio darbe. Todel vaikai pratinami prie ūkio darbų iš mažumės. Jie teoretiniai mokiniai viso to mokyklose, o praktiškai ant laukų, kur juos išveda pasivaikšioti. „Ten jie mato kaip dirbama žemė, ten jie dirba patys ir plėtoja savo fizikines jėgas.“ Be ūkio darbų, kasvienas Utopijos pilietis turi mokėti dar koki-nors specialų amatą. Vieni kulgraužos, kiti puodžiai, treči dailidės ar kalviai. Nuo bendrai-priverstinio darbo nepaliuosuojamos nei moteriškes; bet joms skiriama lengvesni darbai. Vaikai paprastai mokiniams tėvų amato, nes „intekmės ir pavyzdžio keliu vaikas ingija prie to darbo palinkimą. Jei gi kuris vaikas nusimanytų kitą amatą jam labiau tinkamą, tai jis priimamas ton šeimynon, kuri specialiai užsiima tuo amatu; bet ne tik tėvas, o ir valstija rūpinasi, kad vaikas patektų doron bei pavyzdin gon šeimynon.“ Kurie gi iš mažumės parodytų nepaprastus gabumus ir palinkimą prie mokslo, palinosuojami nuo fizikinio darbo. Žmonėms ir kuningams išrinkus, sifograntams slaptai nubalsavus, tokie gabūs vaikai skiriama tarnauti mokslui bei menui. Jei gi kuris tų išrinktųjų neišteisintų pasitikėjimo savimi, tai jis gražinama atgalios fizikinį darbininkų skaičiūn. Juk visiems vaikams, ramina Moras skaitytoja, — nežiūrint jų gabumų suteikiama „geras auklėjimas“, nekalbant jau apie tai, kad Utopijos piliečiai, vyrai ir moters, neveizdint užsiėmimų, pašvenčia savo liuosą laiką protiniams darbams. Tuo tikslu valstija suteikia pifėčiams tam tikras „visuomenes sales“. Priverstinai turi lankyties tiktai mokslis kan darban išrinktieji; bet visi kiti piliečiai, moters ir vyrai, turi teisę lankyties. „Žmonių minios lanko tas sales, ir kiekvienas užsiima taja mokslo šaka, kuri labjausia jo darbui tinka ar jo patraukiman prataria.“

Be to, Utopijoje esama dar vienos visuomeniapedagoginės įstaigos — „visuomenės valgyklos“. Utopiečiai nepažįsta nei kortų, nei hazardinių lošimų, nes skaito juos pavojingais ir neišmintingais. Bendri pietūs ir vakarienės visuomenės valgyklose prasideda trumpomis dorų kningų paskaitomis. Po skaitymų vyresnieji pradeda rimtą pašnekėsį, kurin in trunkiama tyčiomis ir jaunimas. Jaunimas išsaiukama pasisakyti, „tyčiomis prisipažinti“, kad numanyti tokio būdu jų protas, būdas. „Suprantama, — paakina Moras, — kad prie tokių nesuvaržytų pašnekėsijų jaunimas lengvai išduoda save.“ Valgantiams patarnauja vaikai ir mergaitės. Vaikai ir mergaitės visa laiką stovi ir tyli, pasitenkindami tuo, ką jiems valga paduoda; „slaptomis, kitoje vietoje, jie nieko daugiau nevalgo.“

Originalėmis priemonėmis kovoja utopiečiai su žmogaus pragaistingumu ir garbės godumu. „Keista išrodo utopiečiams, kaip tai protingi sutvėrimai gali gėrėties žemėguo ir brangakmeniu žvilgėjimu, kuomet jie privalo visą savo domą nukreipti saulėn ir į žvaigždes.“ Auksas ir sidabras, sako Moras, pas mus dieviškai gerjami; utopiečiai gi dirbdinas iš jų paprasčiausius daiktus: naktnius puodus, grandinius vergams, išskirtinus ženklus nusikaltėliams, doros nustojusiems. Tiktai ant nusikaltėlių Utopijoje galima pamatyti aukso žiedai ir auskarai, aukso grandinėliai ant kaklo ir t. t. Visa tai daroma auklėjimo tikslu, kad nukreipti patraukimas prie auko ir sidabro. Utopiečiai mėgia rankioti juos pakraščiais žemėguos, o ant salų kitus brangius akmenis; bet visa tai skiriama mažiems vaikams papuošti. Paaugėje, patijs vaikai nusiima visokius papuošalus lygiai kaip paaugėje mūsų vaikai užmeta lėles ir kitus žaislus.

Moras nupasakoja visą atsitikimą apie tai, kaip sutikdami svetimą, „anemoliečių“ pasiuntinytę, utopiečiai parodė savo dvasinę viršenybę ant svetimtaučių. Anemoliečių pasiuntiniai atvyko Amauriton, viriausiųjūn Utopijos miestam, dailiais

(T. b.)

KRITIKOS ŽIUPSŃYS.

(Užbaiga.)

Paduotosios metraštyje žinios nepilnos ir netvarkios ir kai-kurios visiškai inteligentinei publikai nereikalingos, kad ir ve: krasos ar gelžkelių taisyklės — juk jos visiems taip gerai žinomos, kad nėra mažiausio reikalo jomis vieta metraštyje užimti. Delei žinių reikia pasakyti, kad jos turėtų būti kuotrumpjaušios ir kuoreikalingiausios. Ypač reikia atkreipti domą mūsų tautinin visų sričių gyvenimam, kad žmogus, metrašį rankon paėmęs, surastumei visų-reikalingiausią. Ir tosios žinios turėtų būti tvarkomos sulig obalsio „saviškiai pas ir del saviškių“, ne kokiam ten tuščiam patriotizmui patenkinti, bet iš grynai tautinio ir praktiškojo gyvenimo atžvilgių. Palaikydami savuosius, suteiksime progą kitoms inteligentijos jėgoms apsigyventi tėvynėje ir tuo būdu paremsime bendrakultūrį visos tautos gyvenimą, nes inteligentijos skaitliui augant, augs ir stiprės visuomeniai-kultūris mūsų gyvenimas. Tuo tikslu turi būti plačiai bei teisingai sutvarkytas adresų lapas ne tik didesniųjų miestų, bet visų tų vietų kur tik koks-nors inteligentas yra, o tai tam, kad, by kokiam reikalui užėjus, žmogus žinotumei kur ir kan kreipties. Prie tokios tvarkos užsiėmę ankštesnis ryšis tarp atskirų inteligentų ir prisidėtų prie tvirtesnio viso kultūrio darbo vairo ne tik tuluose centruose bei centruose, bet ir giliausioje „meškos ausyje“. Mūsų inteligentijos gyverimas toks išrės ir išsidraikęs, kad visokiomis priemonėmis reikia stengties jis bent kiek sutvarkyti. „Švituryš“ gi metai po metų eidamas ir, tuo tikslu savo žinias tvarkydamas, galėtų žymiai prisidėti prie to išrės sutvarkymo.

Ką del metinio „tautos balanso“ tai čia silpniausio skyriaus esama ir todėl reikėtų apie tai plačiai pabyloti.

Iš tilpusių „Švituryje“ rašinių, anot redakcijos, reikia spręsti mūsų metinių darbų „balansas“. Jei tai tiesa ir jei tai mūsų dvasios išties metų turas, tai kokie mūsų menkučiai, nuskurdę, bėdini elgetos!

Vienam susiramimui galime pasisakyti — turime dargi balsiai šūktelti — netiesa! tai melas! Ne taip jau mes bėdini ir ne taip menkai nuveikiame per ištiesius metus, kad plonytin „Šviturio“ spąstan visų metų darbas būtų galima išsprauti.

Neužmetu, žinoma, redakcijai ar leidėjui norą apdumti akis lietuvių visuomenei, nei spēju jogai jų buvo manoma ta visuomenė klaidinti: — jie padarė, ką galėjo, elgė, kaip manė geriausia būsią. Vienintelė jų klaida tame, kad tą metrašį pervėlavai sumanė ir ūmu būdu rinko viską, kas jo turiniu susidėjo.

Jei manome metraštyje atvaizdinti mūsų tautiniai-kultūrio gyvenimo balansas, tai visų-pirmiausia reikia atidžiai sekti literatūris mūsų gyvenimas ir šale subrendusių talentų užleisti žymi vieta jaunosioms tais metais pasirodžiusioms jėgoms. Tuo būdu visuomenė būtų informuojama teisingai ir estetiniu keliu apie tai, kas jos vertenybų sandėlin per senuosius metus pribuvo, kas nauja apsiėiskė ir ko iš jaunųjų savo jėgų tikėties gali. Tuo tarpu iš jaunųjų jėgų šiūmečiame „Švituryje“ sutinkame tik vieną J. Mikulekį, o kur kiti? Ar nei vienos talanto dovanos tais metais neingijome?

Tuo būdu vedamas metrašties primintų visuomenei augantį tautos vertenybų skaičių, sužadintų joje didesnę interesą prie literatūros ir nuolatos kalbėtų apie tai, jog mes angame, tarpstame, stiprėjame ir savo keliais nuosaviomis jėgomis jau keliamume. Nuslopūsį ūpą pakeltų, paskatintų prie darbo ir gaivos šėmon gyvenimo tikrybėn įeštų — naujiems darbams, naujems skaidrioms viltims pamatą nutiestų.

Prie viso to būtina reikalinga įvesti platus skyrius tikriesiems tautos pelnams bei nuostoliams apkaiuoti. Tuo tikslu reikia duoti kiekvienam metraštyje plati originalės bei verstinės literatūros peržvalga ir tai kritiškai-idėinė apžvalga, o ne vien išleistųjų kningų išskaitliavimas. Geresniam bei aiškesniam tokios apžvalgos sutvarkymui, manau, reikėtų atskiriam kalbėti apie literatūrinis turtus praėjusių metų Lietuvoje, Prūsuoje ir Amerikoje. Visi tie skyriai privalytų būti vietinių žmonių rašomi, nes mes nestensime kaip reikiant provincijų bei kolonijų gyvenimo sąlygų suprasti ir jų teisingai visuomenei paskelbti.

Literatūros medžiaga turi būti labai atsargiai tvarkoma ir vieno rašytojaus tiktai vienas dalykas spausdinamas, kad bereikalingai kitam priklausančios vietos neužėmus, juo labiau, kad jau iš vieno rašinio senesnieji rašytojai liūdys savo darbštumą, o jaunesnieji suteiks gavių viltį laukti iš jų naujų bei gražesnių ar pakilesnių dalykų.

Šiūmetyje literatūros skyriuje randame tiktai smulkia mūsų rašytojų saujelę, o pasigendame žy-

mesnės dalies, kaip senesniųjų taip ir jaunesniųjų rašytojų. Šio neprieteklio kitais metais reiktų visomis išgalėmis vengti, jei norima dvasinis tautos gyvenimas teisingai ir tinkamai atvaizdinti.

Spausdinamųjų rašinių turinai neįsigilinu, kadangi visi tilpė „Švituryje“ veikalai neatvaizdina aiškiai rašytojaus fuzionomijos. Kiek aiškesni Lazdynų Pelėda ir Krėvė, bet ir tai tik iš vienos pusės. Ypač Lazdynų Pelėda savo „Laimėje“ nekaip išrodo. Siužetas svetimas lietuvių psichikai ir greičiau bus tai kenematografinė melodrama, kaip gyvo gyvenimo atvaizdinimas, — taip maža ten psichikos, vidūinio gyvenimo kovos, to suirutės tvarkomos proceso, kuris tokių tipų gyvenime neišvengtinai. Ir Vincas Krėvė silpnas savo cikliuje „Pavasaris“, bet jis atvaizdina vieną pamatinių savo tvėrijos dėsnių, kurio prisitūrint aiškiau bus ilgai rašytojas visuomenei suprantamas.

O visgi tų rašinių nieku būdu negalima pavadinti „tautos balansu“, nes, jei tai mūsų pelnas, tai labai menkintis ir prie to neteisingai parodytas. Ir štai kodėl: — nei Lazdynų Pelėdos, nei Vincas Krėvės sulig tilpusių „Švituryje“ rašinių matuoti negalima, nes žinome juos kaip nesulyginamai didesnių ir gilesnių veikalų autorius. Tai ne balansas, bet tik nesupratimas, gailus nesupratimas, visuomenę klaidinąs.

Apie kitus autorius nieko nesakau, nes kitko ir apie juos pasakyti negalima būtų. Jei bent žodelis apie patį redaktorių, kuris vienui-vienomis savo eilutėmis „Mano sesulė“ aiškiai pabriežė savo talentą augimą bei stiprėjimą. Čia tai ištiesų balansas!

Apskritai imant, literatūris šių metų „Šviturio“ skyrius silpnas ir bėdinas, ir ne delto, kad nebuvo kas jūn talpinti, bet delto, kad visas darbas ūmu laiku atlikta, ant greitųjų. Laikas ir praktika išto-būlis tą sumanytą ir pavers jį vienu tokių leidinių, be kurio nėvienas inteligentinis žmogus apseiti negalės. Toksai metrašties ilgai būtu būtinu leidiniu, akstinu rišanėiu ir atvaizdinanėiu metinį tautos gyvenimą visuose apsiėiskimuose.

Prie šiandieninės „Šviturio“ programos dar manyčiau reikalingu esant įvesti teatralės kronikos skyrius, t. y. paduoti visų metų statistiką, kurioje nurodyta būtų kur ir kokie veikalai ir kiek kartų vaidinta. Tokia statistika būtų gyvas mūsų senos veidrodės, kuriame pamatytumėme visuomenės skonį ir reikalavimus scenon kreipjamus ir tuo būdu galima jau būtų tvarkiai bei rimėiau scenos reikalais pasirūpinti. Ne vien statistikos skaitlinėmis reiktų pasitenkinti, bet duoti nuodugnę ir plati scenos gyvenimo peržvalga, kad, skaitlinių atsiremiant, būtų lengviau scenos nepatėkliuose susigraibyti.

Informacijų skyriūn interpta „lietuvių kronika 1911 m.“, kuriai juk, teisingai kalbant, tinkamiausia vieta skyriūje „Visuomenė ir gyvenimas“ ir tik ne sausų faktų formoje, bet plačiai nupiešto straipsnio išvaizdoje tų faktų atsiremiant su konkretėmis išvadomis.

Rašydamas šį straipsnį turiu omenėje norą prisidėti savo matu prie tobuliausios tokio metrašties formos. Jei jau pradėta leisti, tai nėra ko sustoti. Kelias reikia skinties visuomenėn ne reklama ir ne rašytojų bendradarbių vardais pasigiriant, bet turiniu taip suderintu, kad nei vienas inteligentas nestengtų atsisipirti, nepirkęs būti. Kad toksai metrašties būtina mums reikalingas, apie tai dviejų nuomonių būti negali. Tiktai jis reikia atidžiau ir sistematingiau bei pilniau tvarkyti, o tai jis nieku neišsiskiria iš paprastų kalendorių eilės, jei bent tik savo storumu ir literatės medžiagos apstumu.

„Švituryš“ visiškai teisingai pasisakė partijinės pakraipos vengsiąs ir, reikia pasakyti, šiais metais tas jam pasisekė. Todel, loginiai savo uždavinį pildydamas, turėtų įsileisti savin visų pakraipų rašytojus, tiktai objektyvo turinio rašiniams, kuriuose atsispindėtų jų talento augimas, jų dvasinė kultūra bei idealų krypsniai. O ne taip, kaip tūli mūsų kalendoriai monopolizavę tūlus rašytojus ir kitų savin, kaip partijiniai, „neištikimųjų“ rašytojų neišleidią, nežiūrėdami to, jog tikroji dailė, jog tvėrijos motyvai bei patsai tvėrimo procesas niekuomet partijiniai negali būti.

Ir nežiūrint visų viršminėtų metrašties neprieteklių „Švituryš“ visgi skaitytinas plačiausios inteligentijos, nes jis šiais jau metais žymiai iš kokybinio atžvilgio išsiskiria iš visų mūsų kalendorių skaičiūos. Skaitytinas jis dar todėl, kad juo pamėginta užkišti vieną didesnių mūsų gyvenimo spragų: — mėginama pagaminti toksai metrašties tipas, kuris įvairiausiems plačios inteligentijos pareikalavimams atlieptų. Jei jis ir nepilnai šiais metais pavyko, tai dar ne bėda; ilgai susitvarkys kaip reikiant. O susitvarkyti tiktai tuomet tegalės, kuomet visuomenė tam darbui pritaris ir jį palaikys.

Dar viena pastaba: „Švituryš“ neprivalo eiti paprastųjų kalendorių keliu ir rodyties dvim ar trimis mėnesiais prieš metams pasibaigiant. Tokie tipo metrašties turi išėiti tiktai gruodžio mėnesyje, kad pilniau dvasinio, ekonominio, bei socialio gyvenimo kronika sutvarkius ir platesnės iš tos srities žinios surinkus.

Grįždamas prie estetinės metrašties išvaizdos, manyčiau, jog „Švituryš“ visų-pirmiausia privalytų atsakyti „salioną puošes“, nes „saliono puošimas“ niekuomet neineina jokio metrašties programon ir metrašėiu, kaip tokiam, tasai dalykas netinka ir neprivalo rūpėti.

Jei gi „Šviturio“ leidėjas būtina spirtųs savo leidiniu lietuvių inteligentų salionus puošti, tai, kaip jau minėjau, turėtų pakeisti leidinio formą, poperių, spaudą pajavairinti, reprodukcijas ant atskirų tam tikrų poperius lakštų spausdinti ir tt. O toksai „puošimas“ gerokai patušintų kišėn, ko visiškai nereikia. Daug geriau ir naudingiau būtų tos „puošimo“ išlaidos kokybiniam metrašėiu pilnumui pavidus, už ką visuomenė tik padėkoti leidėjui tegalėtų. Su kainos pakėlimu nėra ko labai sieloties — taip sutvarkytas metrašties reikalautų nemažų išlaidų, todėl ir kaina, kokybiniai metrašėiu augant, turėtų padidėti.

K. Puida.

Sauliai 8—XII—1911.

EPIKURAS.

Epikuras buvo labai garsus senovės graikų filosofas, gimęs 341 m. prieš Kristų, mažutėje provincijoje Samos. Jo tėvas buvo neturtingas mažame ūkininkas, turėjo ūkų pasipirkęs už 500 drachmų (graikiškų rublių). Tėvas, būdamas neturtingas, negalėjo savo sūnaus išmokinti kokio amato. Kad nors kiek Epikurą pramokinti, nusamdė jį namus vaikščioti mokytoją Xenokratą, kad jo sūnų pramokintų šiek-tiek rašyti ir skaityti iš pradinės aritmetikos.

Epikuras iš prigimimo buvo labai gabus; anot vokiečių filosofo Ficht'ės, — Epikuras buvo gabjausis tuomet žmogus pasaulėje ir pilnas fantazijos (išvaizdinimų); mat jis tik per trejus metus namie lavindamasi, pastojio mokyčiausiu žmogumi. Tuomet Graikijoje buvo didžiausi mokslai — filosofija, kuri buvo išsiplėtusi į daugelį šakų. Bet „pantheizmo“ filosofijos Graikijoje nebuvo, ir tik Epikuras įvedė Graikijon pantheizmo mokslą (Panteizmas atmetė daug-dievybę, bet mokino, kad viskas pasaulėje išėina iš vienos kokios dieviškai-gamtiškos spēkos). Didžiausis vienok Epikuro nuopelnas buvo tame, kad jisai padėjo pamatus gražiausiai žmonijos etikai.

Graikijoje Epikuro mokslas išpradžių padarė tokį judėjimą, kad mokyklių studentai ėmė streikuoti ir neiti ant lekcijų, kur sofistai arba tuolaikiniai profesoriai nenorėjo apsimti skaityti lekcijų iš Epikuro filosofijos. Didis francūzų historikas Guizot (1787—1874 m.) savo raštuose priveda tokį nuotikį. Kada Atenų mieste vidutinėse mokyklose Graikijos sofistų kongresas atėmė pantheizmo lekcijas, tai visi mokiniai nebeatėjo klausyti ir kitų filosofijos lekcijų. — Žodiu sakant išėjo ant streiko ir pareikalavo viešose mokyklose autonomijos. Tada graikų valdžia (300 m. prieš Kr.) davė mokslieviams pilną autonomiją ir prisakė sofistams skaityti lekcijas iš Epikuro filosofijos.

Epikuras mokslas — pantheizmas yra lygus mūsų laikų gamtos istorijai; tik mūsų laikų gamtos istorija yra sudaryta į kelius skyrius ir kiekvienas skyrius turi sau atskirą vardą ir apima tankiausiai tyrinėti kokią vieną gamtos dalį; o Epikuro pantheizmas ėmėsi išaiškinti dievystę. Tame laike nors jau buvo mokslas apie Dievą, vadinamas „teologija“; bet teologija buvo labai siaurai suprantama; todėl Epikuras ją sukritikavo ir sutvėrė gryną mokslą apie dievus, vadinamą pantheizmas.

Pantheizmas ir pantheistai, remdamies ant gamtos mokslų, visus kitus dievus atmeta; vien tik vartoja Dievą, prasmėje teisybės. Delto pantheistai į Dievą tiki, kaip į teisybę, o ne kaip į viršgamtiską esybę, kaip biblijos teologai tikėjo ir skelbė, jog yra viršgamtiską esybę ir karalystę, kurioje ta viršgamtiską esybė gyvena. Epikuro pantheizmas labai aiškiai dievystės asmenį išriša ir parodo, kad Dievas turi taikinties prie žmogaus proto, o ne protas prie Dievo.

Epikuro pantheizmas nors yra jau senas, — jau 2 tūkstančių metų turi, vienok jis, kaip teisybės supratimas, da ir šiandien sutinka su mūsų gadybės mokslu; mat Epikuro pantheizmas sako: „atimti žmogui numylėta tikėjimą į Dievą, kaip teisybę, reiškia tiek-pat, kiek atimti doros supratimą“.

Mikas Stakėnas.

(Užbaiga bus.)

P. Kaminskas J., Balčias J., Paulionis A., Skukas J., Kirulius J., Spurgis J., Masilūnas M., Rožela P., Daminskas K., Mukas V., Marozas J., Statkevicius R., Zalatonis A., Krūmas J., Snarskis P., Bitautas P., Galkotas J., Siurua A., Zilvitaite B., Valaikaite J., Vertelka J., Zaura J., Januška I., Mošis J., Namejūnas A., Jakubka M., Urašas S., Zūtantas I., Oksas J. J., Gataveckas M., Masilūnas J., Šlapelis D., Bagvila P. J., Čepaitis J. S., Stanevičius J. J.

So. Chicago, Ill. 33 kp. Narsutis J., Kšabergis J., Šegzdžiūtė O., Jakaitė S.
Lewiston, Me., 34 kp. Pėslis K., Mažauskaitė I., Kregždaitė H., Marcinkevičius A.
Newark, N. J. 41 kp. Verbyla J., Truska M., Stankus P., Pranis S., Brazauskas J., Masaudukas A.
Seattle, Wash., 46 kp. Kazlauskas B., Bagauskas A., Damulevičius A.
Los Angeles, Cal., 48 kp. Narijauskas V.

Worcester, Mass., 50 kp. Dėdinas P., Sederevičius J., Mantvila A., Šimkus J., Wilkes Barre, Pa., 70 kp. Sukis J., Samuolis F.

Philadelphia, Pa., 74 kp. Bajaliūnas T., Joniūnas P., Poniškis J., Dubickas P., Malinauskas J., Tamošaitis B., Puodžiūnas A., Šliauteris F., Danišaitis J.

So. Boston, Mass., 81 kp. Kengris D., Bilotas P., Kups A., Lekavičius J., Valiulis M.

Cheltenham, Pa., 87 kp. Astrauskas J.

Freeland, Pa., 97 kp. Vaškevičius J., De Kalb, Ill., 100 kp. Sipavičius K., Kaciūnas M., Venekūnas S., Važgauskas P., Opauskas K., Guokas S.
Cicero, Ill., 118 kp. Juntaitis B., Švibus S.

New Philadelphia, Pa., 122 kp. Barrysas M., Šlapikevičius M., Zalkauskas P., Juodviršis P., Micekičius P., Piesiuraitis M., Bartusevičius A., Uzdras K., Juodviršis P., Klimaitis J., Bendoraitienė A.

Batavia, N. Y., 134 kp. Kisielius N., Gailiūnas Z., Jurėnas J., Kisielius J., Bražis S.

Pavieniai Užsienis J., Dilūnas J., Žeikiūtė M., Bulevičius A., Paulius G., Laučiškis O. J. Zemantauskas, TMD. sekretorius.

ISDININKO APYSKAITA.

Kingston, P. 84 kp. per P. J. Žiūrį	\$1.20
East Chicago, Ind., 127 kp. per M. Tįjus	5.00
So. Boston, Mass. 81 kp. per M. Moeckapetrį	23.00
Chicago, Ill. 22 kp. per A. A. Šiaki	2.40
Gedar Point, Ill. 129 kp. per K. Šnuolį	1.80
Beloit, Wis. pav. per P. Vaičiulaitį	3.20
Philadelphia, Pa. 74 kp. per J. Juodžiukyną	27.40
New Britain, Conn. 23 kp. per M. Neimoną	20.40
uz ženklelius	6.00
Portland, Ore. pav. M. Janukaitis	60
Kockford, Ill. pav. V. S. Jokubynas	1.20
So. Chicago, Ill. 33 kp. per J. J. Trijonį	15.40
uz knygas	2.93
Chicago, Ill. 28 kp. per R. Zaurą	57.00
Chicago, Ill. pav. J. Gauba	1.20
Newark, N. J. 41 kp. per V. Ambrozevičių	12.60
Worcester, Mass. 50 kp. per F. Tumosą	8.80
uz ženklelius	3.00
Freeland, Pa. 97 kp. per A. J. Sasnauską	1.00
uz ženklelį	1.00
Los Angeles, Cal. 48 kp. per K. Liubėną	8.40
Lewiston, Me. 34 kp. per P. P. Kaulakį	17.80
New Philadelphia, Pa. 122 kp. per S. Bulotą	14.40
Lewiston, Me. 34 kp. per V. Petronį	3.00
Chicago, Ill. 38 kp. per A. Šileiką	6.00
New York, N. Y. pav. M. Žuikiūtė	1.00
Cheltenham, Pa. 87 kp. per B. Jantų	3.00
Portage, Pa. 64 kp. per S. Savicką	1.20
De Kalb, Ill. 100 kp. per A. Peļį	6.60
Seattle, Wash. 46 kp. per J. Martinkaitį	10.20
Passaic, N. J. pav. P. Sasnauskas	60
New Haven, Conn. 14 kp. per J. Butkų	13.20
Wilkes Barre, P. 70 kp. per J. V. Stankevičių	5.60
Cicero, Ill. 118 kp. per M. A. Šorką	6.80
uz knygas	3.25
No. Rutland, Mass. pav. A. Bulevičius	1.00
Glasgow Scotland, J. Varnas uz ženklelį	1.00
Waterbury, Conn. 5 kp. per J. Zemantauską	12.80
Cusick, Wash. pav. M. Gelus	1.00
Brooklyn, N. Y. uz ženklelį L. Eremias	1.00
Berlin, Canada, pav. C. Paulius	1.00
Pittsburgh, Pa. 9 kp. per A. Vaišorių	21.80
Brooklyn, N. Y. pav. K. Strumskis	1.00
So. Omaha, Neb. 17 kp. per K. Laučių	6.00
Brooklyn, N. Y. 5 kp. per K. Ciurbakį	15.40
Chicago, Ill. 27 kp. per J. Gateļį	6.30
New Philadelphia, Pa. 122 kp. per St. Bulotą	4.00
Castleton, N. Y. pav. A. Daniūnas	1.20
Tilfil, Lietuva, per J. Petrikį	13.18
Donora, Pa. 120 kp. per V. Banionį	60
uz ženklelį	1.60
Lorain, Ohio. 21 kp. per J. Putirską	2.80

Chicago, Ill. 28 kp. per R. Zaurą 14.80
Batavia, N. Y. 134 kp. per N. Kisielių 5.00
Waterbury, Conn. 5 kp. per J. Zemantauską 3.60
Viso pribuvo nuo balandžio 1 iki 15 gegužio (1912 m.) 410.86
I geležini kapitalą 10% IV. bertainio 41.08

Lieka 370.78
Buvo nuo IV. bertainio 665.07

Viso turto TMD. iki 15 gegužio 1.034.85
Ismokėta TMD. reikaluose nuo 1 baland. iki 15 gegužio 21.71

Pasilieka TMD. reikalams iki 15 Geg. 1.013.14
Geležiniame kapitale buvo iki 1 Balandžio 671.97
IV bertainio 10% pribuvo 41.08

Viso geležiniame kapitale iki 15 Gegužio 713.05
Pas išdėtiną TMD. reikalams iki 15 Gegužio 1.013.14

Viso turto TMD. iki 15 Gegužio 1912 m. \$1,726.19

ISMOKĖTA.

A. J. Povilaikai uz krasos ženklelius, siuntimą piningų ir kitokios smulkmenos nuo IV. seimo iki 15 gegužio 1912 m. 14.80
J. Žemantauskui uz krasos ženklelius, poperį ir kitas smulkmenas nuo 1 sausio iki 15 gegužio 1912 m. 6.91

Viso ismokėta TMD. reikalams iki 15 gegužio \$21.71
A. J. Povilaika TMD. Išdėtininkas.

PROGRAMAS
T. M. D. V-to SEIMO.

Seimas atsibus p. P. Draugelio salėje, 73 Grand Str., Brooklyn, N. Y. Berželio 4-tą, utarninke, nuo 8-nių vakare sesija I. Berželio 6-tą, ketverge, nuo 8-nių vakare sesija II. Berželio 7-tą seiminės prakalbos nuo 8-nių vakare, Tautiško Namo salėje. Berželio 8-tą nuo 9-nių išryto III ir IV seimo sesijos.
Laikė TMD. V-to seimo prakalbų programas:

Prakalbos prasidės lygiai nuo 8-nių vakare, Tautiško Namo Salėje, 101—103 Grand str., Kalbėtojais bus:
D. J. Šliupas iš Scranton, Pa.,
M. J. Vinikaitis iš New York,
V. Dauksys TMD. centro pirmininkas iš Philadelphi, Pa.,
J. V. Lutkauskas iš Brooklyn, N. Y.

PROGRAMAS
27-to S. L. A. SEIMO.

Seimas prasidės nuo 3 d. berželio — panedėlyj ir trauksis iki 8 d. berželio — subatai, — gali būt vienok, kad pėtnyčioj užsibaigs. Sesijos bus laikomos McCaddin Memorial Hall, Berry st., tarp So. 2-ros ir 3-čios, Brooklyn, N. Y.
Berželio 2 d. nedėlijoj po pietų nuo 5 val. atsibus didelis bankietas, Jefferson Hotelyj, Brighton Beach — Sea Breaze.

Berželio 3 d. panedėlyj išryto prasidės seimas McCaddin Memorial salėje. Vakare toje pačioje salėje bus viešos prakalbos. Kalbės: pp. Živatkauskas, SLA. prezidentas, p. Mikolainis, adv. Bradėhulis ir A. Ramanauskas.
Berželio 5 d. seredoj Sim Daukanto Dramatiška Dr-stė vaidis tragediją „Živilė“. Perstatymas atsibus McCaddin Hall, vakare nuo 8-nių.
Berželio 7 d. pėtnyčio vakare manoma užsibaigs seimo posė-

džiai.
Berželio 8 d. subatoj Seenos Mylėtojų Choras vaidis dvi operettes: „Birute“ ir „Adomas ir Jieva“. Perstatymas atsibus McCaddin Hall, vakare nuo 8-nių.

Del duonos kasnio.

Pačiame gale miestelio J. prie-pat vieškelio stovėjo pusiau apgriuvisi, pakrypusi Ignaco Gapučio grintelė. Čia vargas ir skurdas viešpatavo. Duris žemos, langai mažyčiai, šiaudinis stogas vėjo išdraikytas, o ant jo riogso apgriuves kaminas. Pažvelgus, priminė baudživos laikus...

Lauke smarkus rudeninis vėjas be galesčio baigė purtyti nuo medžių kur-kekur užsilikusius gelsvus lapus. Gapučio trioboje visi ramiai miegojo. Niekas netrukė tą šventą nakties tylumą, kuris yra vienodas kaip del turtingų taip ir del vargdienų. Tik vėjas per langų plyšius visaip kankė ir retkarčiais lauke sulodavo margis.

Nemiegojo tik viena Gapučio žmona. Ji karts nuo karto atsidūsta, apsisverčia nuo vieno šono ant kito, bet niekaip negali nei ant valandėlės užsnūsti, neįstengia pavartyti nuo savęs sunkias mįslis... Jinai žinojo, kad jos vyras Ignacas parsisamdė pas ūkininką Tačką ant darbo prie kuliamosios garinės mašinos. Jisai pats pasisakė, kad suderėjęs už dieną 75 skatikus su ūkininko valgymu, o eidamas gult prašė, kad jį prikeltų, kada išgirs pirmutinį mašinos švilpimą.

— Ak, Dieve! — mąstė sau Ignacienė. — Koks jis geras ir meilus... bet sykiu ir nuliūdęs vakar buvo. Vaikučius eidamas gulti išbučiavo; tarytum atsiveikindamas... Aš taip bijau, kad tik su Ignacu bekuliant neatsitiktų kokia nelaimė. Jis savo amžnyje dar niekados nederbo prie kuliamosios ir neturi jokio apie ją supratimo... Kiek nelaimių ir blėdies pridaro tos kuliamosios mašinos! Kiek nutraukia rankų ir kojų, ir kiek visiškai užmuša! Daug klojimų, jaujų ir kaugių su javais sudegino iškritę iš kamino žiežalkos... Ak! kad nors ketėlą minučių užsnūstų; aš taip pavargau nuo tų baisių mįslių! O Dieve...

Gaputienė inkišus veidą į priegalybę apsisverkė; jinai verkė, kaip mažas vaikas. Ji būtinai nutarė rytoj rytą, kada Ignacas atsikels, sakyti jam, kad neitų prie kuliamosios mašinos, o pasijieškotų kitą kokį darbą, nors per pusę pigesnį. Kad tik tas rytas bent greičiau ateitų...

Ant augšto sugiedojo gaidys, duodamas žinią, kad jau puskaktis perėjo. Vieškeliu kažin kas pravažiavo, riktėlėjės ant arklio: „Nuo! kad tav vilkai papjautų.“ Margis priesieny išgirdęs svetimą balsą sulojo ketėlą kartų ir vėl nutilo... Gaputienė įvargusi nuo sunkių mįslių ką tik pradėjo snausti. Jai sapnavos koks tai baisus sapnas. Jinai persigandusi iš miegų su riksmu pašoko iš lovos, norėdama bėgti. Susykiu išgirdo švilpimą garinės mašinos. Reiškia, šaukia prie darbo. Gaputienė priėjus prie Ignaco lovos, žiūrėdama į jį, sunkiai atsiduso ir pasilenkus pabučiavo jį... Paskum pradėjo išlengvo judinti už peties sakydama: Igniukai—

doniukai, kelkis, jau švilpė pirma syki!...
Ignacas greitai atsikėlęs pradėjo rėdytis. Gaputienė puolė jam ant kaklo ir verkdamą prašė, kad jis neitų prie tokio pavojingo darbo.
— Geriau pasijieškok sau kitą darbą, kad ir pigesnį, bet atsargesnį del gyvastės... Gink Dieve kokios nelaimės, kur aš tada pasidėsiu su ketvertu mažučiu vaikų?...
Ignacas pradėjo ją raminti, kad jis nemato jokio čia pavojingumo, jis prižada būti atsargus darbe...
Užsilviko sermėgą, pabučiavo dar miegančius vaikelius ir savo žmoną, užsimovė kepurę ir skubiai išėjo iš triobos. Priemenėje jį pasitiko margis. Džiaugdama jis ir laižydamas jam rankas, vizgino šunelis vuodegą prieš savo šeimuininką.
Lauke buvo šalta, iš užmiškio kilo didelė raudona saulė, apšviendama giedriais spinduliais visą apylinkę. Bažnyčioje skambino poteriams storas varpų balsas; liūdnai skambėjo oro platumoje ir toli miške atsiliepdavo jo aidas. Antrame gale miesto viršininkas linksmai triubuodamas varė bandą.
Kada Gaputis atėjo pas Tačką, jis jau rado visus darbininkus susėdusius už stalo valgyti pusryčių. Inėjus vidun jis pasakė „Žegnok Dieve“, ir sėdos sykiu su visais valgyti. Už valandėlės pasigirdo mašinos šilpimas. Visi atsikėlė ir ėjo iš grincios laukan, kas indami į rankas šakes, kas kitką; o kiti ėjo kinkyti arklius grūdams ir vandeniui vežti.
Prie Gapučio priėjo šeimuininkas ir pasakė jam: tu, Gaputi, užlipsi ant mašinos leistų, kol ateis Mikalojūnas; jis bus už valandėlės. Bet žiūrėk, būk atsargus... iš pradžios žirniai, jų nedaug yra, apie dešimtis vežimėlių...
Gaputis nieko neatsakė; jis tarytum užmiršo apie viską: jam apsisuko galva išgirdus šeimuininko žodžius; nusivilko greituoju sermėgą ir užlipo ant mašinos, laukdamas kol pradės kult.
Daržinėje mergaitės, beritindamos žemėn žirnius, linksmai dainavo. Štai mašina pradėjo išlengvo krutėti ir kada inėjo į pilną spēką, tada mašinistas sušvilpė, duodamas žinią, kad galima pradėti kult. Gaputis nusiėmęs kepurę, persižegnojo ir pradėjo laidinėti plonais glėbeliais žirnius į mašinos „trumelį“. Garinis pečius sunkiai stenėjo, pūsdamas laukan iš augšto kamino čielus debesius dūmų, o kuliamoji be paliovos kaukė, spjudama per užpakalį sukaptus šiaudus.
Visi sujudo prie darbo: kas grūdus vežti, kas šiaudus į kaugi mesti; kiti iš daržinės žirnius prie mašinos vilkti.
Merginos dainavo, šnekučiavo, juokavo su bernais. Viskas aplinkuje virte virė, visi kaip skruzdelės krutėjo. Šeimuininkė pripildžius į kibirą alaus, priedavo prie žėdno klausinėdama: ar ne ištroškai, brolau?...
Su sykiu ir visai netikėtai pasigirdo baises riksmas, šaukiantis pagalbos: „Jėzus, gelbėkite, — mano rankos!“. Dar sunkiau sustenėjo pečius, šikšna nukrito žemyn, kuliamoji sustojo.
Visi persigandę puolė ant mašinos viršaus žiūrėti: kas ten atsitiko. Bet jau buvo pėrvėlu: Gaputis gulėjo kniūpščiai užvirtes ant „trumelio“, vos bekvėpuodamas, o rankų jo nebuvo matytis.
Kada jį pakėlė už kabančių skvernų, tai per rankoves liete liejosi kraujas. Pakilo neapsakomas riksmas, visi bėgiojo, kaip pakvaišę, šaukdamai: „Kuningo jam reikia, jis miršta!“ kiti šaukė: „gydytoją šaukit kaip galima greičiau!“...
Nukėlė nuo mašinos inėšė ji vidun, padėjo ant lovos. Jis buvo tiek persimainęs, išveizdėjo, kad niekaip negalima buvo jį pažinti. Veidas jo buvo baltas, kaip paklodė; akys išsoko ant viršaus, lūpos tamsiai mėlynos, plaukai pasišiaušę; jis buvo krauju aptekęs; sunkiai ir išlengvo jis dar kvėpavo.
Kas tai davė žinią Gapučio žmonai. Atbėgusi be dvasios jinai puolė rėkdama ant mirstančio savo mylimojo vyro; apėmusi jo galvą rankomis bebučiuodama apalpo...
Už valandėlės atėjo gydytojas, o paskui jį — ir kuningas. Bet jau viskas buvo pėrvėlu ir jiems abiem nebebuvo ką veikti. Gaputis buvo jau užmigęs amžinu miegu; jam nieko jau nereikėjo...
Su dideliu vargu pasisėkė gydytojui atgaivinti Gaputienę...
Ant rytojaus iš ryto prie bažnytelės stovėjo vežimas su dvejjatu arklių užkinkytas. Varpai pradėjo griaudingai skambinti; prasiverė bažnyčios duris, pirmiaju pasirodė kuningas, o užpakalij jo ketvertas vyrų nešė ant morų padėtą baltą iš lentų nukaltą grabą.
Kuningas paėmęs į ranką krapylą, pakrapijo paskutinį sykį grabą ir nuėjo sau atgal į bažnyčią.
Baltą grabą uždėjo ant vežimo ir, nuvežė ant kapinių. Ten jo laukė jau gatavai iškasta duobė. Keletas senelių su lopetomis bėrė sausą smiltį ant įleistojo grabo. Pripildžius duobę iki viršūi ir iš likusio smėlio padirbus mažą sampilį, seneliai nuėjo sunkei atsidusę, palikdami sunkniubusią, sunkiai vaitojančią moteriškę.
Netoli ant pakrypusio augšto kryžiaus atsitupė varna ir keletą sykių liūdnai sukrankė, tarsi ir ji stebėjosi, kodėl taip bė laiko prazūvo darbo žmogus.
Ir visai juk neįdomi pasaka, skaitytojau: jok tiek jų kasdieną atsitinka!..

Steponas Raubickas.

IŠ ŠIRDIES Į ŠIRDĮ PLAUKIA.

Iš širdies į širdį plaukia Maloni, saldi daina,
Lyg ko laukia, lyg ko laukia Bundanti, šviesi diena.
Svajų gūnėn susisupęs Laukiu švintančios dienos,
Paukštis ant šakos nutūpęs Rengiasi jau prie dainos.

Vėjas rūką gena, gena,
Žolės puošiasi rasa;
Mano jausmas laimė mena,
Širdis džiaugiasi visa.

Dailė dailėn susipynus,
Išsiskleidus, taip plati...
Tiek žiedų jį prisiskynus —
Jos galvelė taip graži!

Iš širdies į širdį plaukia Maloni, saldi daina,
Lyg ko laukia, lyg ko laukia Bundanti, šviesi diena.
J. Tvanas.

Jei nori užsiimti „tuščiu“ darbu, tai jieškok teisybės.

Išmintingieji nešneka tuščių šnekų, saugodamiesi, kad jų darbai sutiktų su žodžiais.

Vienybėje žmonių jėga, nes atskiras žmogus yra menkas.

VAIKAS IR VAGIS.

Vagis pamatė vaikiuką verkiant ir paklausė: ko jis verkia? Vaikas atsakė, kad jis šuliniu imetęs sidabrinį puokuką. Vagis mįslydamas, kad jei jis išims puokuką, tai jam ir bus. Taigi jis greit nusivilkęs, nėrė šuliniu. Pajieškojęs kiek laiko ir neradęs puokuko, jis išlipo. Ir koks gi jo buvo piktnumas, kada pamatė, jog berniokas nubėgo su jo drapanomis. (Aizopo pasakos).
V. Širvydas.

TAUTOS „DAKTARAI“.

(Iš J. Gerbačiausko „Lietuvos griuvėsių hymnas“).

Saulė teka; pasirodo ant valandėlės — tarytum išsigandusio vaikelio veidas — ir vėl tuo slepiasi už debesų... Vėjas pradeda smarkiai pūsti: juodas debesys kyla iš rytų; gal tai Audra — reikalingiausia iš reikalingiausių „Gamtos ryškė“... Tik išperus žemei nugarą galima nuo jos tikėtis laimingų vaisių. Taipat ir nuo žmonių...
Iš ukana apniauktos tolės (mažu iš sostapilio — tikrai nežinia iš kokios „programiškai apribotos“ vietos arba „politisko tupčiojimo platformos“) — iš tolės vėjas atpučia šitai tokį „Blaivos, realiskai išsipagiriojusios Lietuvos balsų Hymną: Bizniškai-megaliomaniško tautos vaistininko No. 1 Pusėtinai storas balsas:

Tautai per 6 amžius skaudėjo pilvelis... Aš ją išgydžiau... aš... aš... aš išmokinau tautą, kad „sveikas protas, prakilniausia mintis sveikame pilve tebeatsiranda“... Garbinkit mano „aš aš, aš“! Garbinkit seni ir jauni, maž ir dideli!..

Vaistininko No. 2. Biskį storesnis balsas:

Ne! mane garbinkit! Aš... aš... aš mokinau „naujausios gadybės išradimo stebuklų“... aš... aš lavinu, kaip ir koku būdu gali išsiperėti vokiškios „Madehen fur Sozialfrage“ kiauše Lietuvos tikra ideja!... Aš moku sunaudoti to kiaušo perėjimo teorijoj“, „ex oriente sanctum lucem“...
Vaistininko No. 3. Plonais balsas:

Ne, ne! manę garbinkit... Aš... aš mokinu, kaip tautą — tartum žirgus — įsikinkius į savo „aš“ dviratį, galima tiesiausiai keliu — per Rymą — nuvažiuoti į savo „aš“ dangų ir... apturėti Sviesiausio Lietuvos Kuningaikščio „titulą“... Vardan katalikystės nacionaliskai jodinėti ir važinėti — jug tai naudingiausias „sportas“...
Vaistininko No. 4. Dar plonesnis balsas:

Ne, ne, ne! Manę tik garbinkit!... Aš... aš slogą iš tautos nosies išvarian! Nustojo tauta „neproduktyviškai“ čiaudėti...
Vaistininko No. 5. Plonai-storas balsas:

Ir manę, ir manę taip gi garbinkit! Aš tautą čiepįjau... nuo „religijos rampų“ apsaugojau... Tauta nustojo jau svajoti apie „dvasią“ (tfu! pfuj!)... apie „religiją“ (apage! a tfu!).
(visi sykiu pradeda bartisi, paskui rietisi ir peštisi vardan 5 „aš“... Besiriedami ir besibardami ardo ir naikina viską, ką tik ligi šiol pastatė, sutvėrė... Tauta kaip nieko ne turėjo, taip nieko ir neturi, nors „prižadų pilnos kamare-

lės" — o kaip gi!..)

Piemenėlio (turbūt einančio pro šalį ir pasibjaurėjusio tos peštyinės „gražiu paveikslu“) balsas:

Iš tikrųjų, aš greičiau ir geriau galiu susikalbėti ir susiprasti su mano gyvūneliais, negu su šiais Vaistininkais...

Tolimo choro tolimas atbalsis: Šventas Dieve, šventas tvirtas, šventas amžinasis, susimilk ant mūsų! Nuo velnio apsestų vadovų — apgink mus, Viešpatie!

KĄ REIŠKIA SPALVA GAMTOJE.

(Tąsa).

Nevienas iš mūsų esame nusi-gandę nuo kurapkų. Eini per lauką rudens laike, nieko o nieko apie save nematai, ir svajoji apie ką tai; tik štai purr! iš po tavo kojų visas būrys kurapkų ir pakilo, su tokiu užimu, kad nežinai išpradžios nei ką daryti. Mat jų pilkos plunksnos, taip sutinka su dirvos spalva, jog jų nepatėmiji iki jos pačios nepakyla.

Kiti gyvūnai turi slepjančią spalvą, kol jauni, kol gyvenimas didžiausiam pavojui; bet paugę ją perkeičia. Paprastas visiems paveikslas, tai pėpės; jos kol jaunos, negali skristi, turi ru-svai pilką spalvą, kuri taip gerai sutinka su spalva pelkės, kurioje jos gyvena, kad ir papratusiems paukštinėti piemenukams sunku surasti.

Gal nebūtų taip indomu, kad maži gyvūneliai moka taip gerai pasislėpti su spalvos pagalba; bet reikia žinoti, kad ir milžinai naudojas taja pačia spalva išsi-saugojimui nuo priešų. Šiltose kraštuose randasi didelis, laiba-kojis, ilgakakis žvėris, vadinamas žirafas. Jis gyvena tarp ne-aidelių medžių-akacijų. Jo spalva labai sutinka su medžių žievė-mis ir lapais, kad jam stovint tarp akacijų, jis yra nepatėmijamas medinėm. Dramblys (slonis), vienas iš girių milžinų, tankiai apgauna medėjus. Jo žilai-melva oda slepia taip puikiai tarp medžių, kad ir storos kojos išro-do lyg stuobriai, ir, žinoma, iki arti neprieisi — jo nepatėmysi. Gali būt, kad jis savo spalvai pasidėkavojant ir užsiliko ligi šių laikų, kada kiti nors ir tvirtesni, kaip jis, milžinai senai jau išny-ko.

Tai paveikslai vis spalvos slep-jančios nuo priešų; bet slepjan-čią spalvą turi daug ir tokių gy-vūnų, kurie persekioja ir drasko kitus.

Didžiausi ir baisiausi draskan-ti žvėrys priguli prie giminės ka-čių, ir visi jie, su mažu išėmimu, turi slepjančią spalvą, tankiau siai pilką su juodu ir esti ar tai taškuoti, arba rainuoti, abelnai tokią spalvą kad sunku patėmyti juos tarp krūmų, ar kitų tamse-aičių vietų. Paprasta naminė pil-ka-rainuota katytė su savo pilka šerkšte — yra amžinas priešas pelei. Atsitūpę kur tarpe žolių patvoryje ir glūdo, kaip koks kupstelis, visai niekieno nepatė-myta. Štai iš už katės išlindo pelytė ir nieko blogo nemanyda ma džiaugias saulės spinduliais, nei atidžios neatkreipja ant „ku-pstelio“; tik štai jis pakilo ir...

gyvenimas pabaigtas. Tigras, kurie gyvena šiltose šalyse, pa-prastai raistuose, ieško sau aukų tokiu-pat būdu, kaip ir rainoji katytė. Jo rainuota spalva labai

pritinka prie tamsokos raistų spalvos ir tuomi duoda progą aukai prieiti arti ir pakliūti jo naguosna.

Aligatoriai randami Amerikos vandenyse turi spalvą nuduodan-čią lig apipuvęs medis, plaukio-jantis po upę ir nepatėmijamas avių ir kitų gyvulių prisirtina prie jų arti ir paglemžia į savo dantis.

Lidekai priguli prie žuvių min-tančių kitomis žuvimis. Tankiai prisieina matyti lideką gulinti upės pakraštyje, taip panašų į medį, jog ir būklus žvėjai eina stakes užsidėję ant pečių ir jo nemato, o žuvytės, tik smežia, aplink jį visai nematydamos gulinti tarpe žolių pagali, kuris tik ir laukia jų arčiau prieinant, o tada jis parodys kas do pagalys esąs.

Yra ir tokių gyvūnų, kurie tu-ri tą ypatybę, jog reikalui esant permaitina savo spalvą. Kad per-maitina ant žiemos tą mėš matėme augščiau; bet yra ir tokių, kad maino spalvą perėję į kitą vietą gyventi, prisitaikydami tuomi prie spalvos, kuri randasi apylin-kyje. Tąja ypatybe atsižymi driežai. Jie būdami tarp žolių turi žalsvą spalvą, perėję ant smiltyno, lieka pilkai rusvi. Su nekuriomis jų veislėmis buvo da-romi bandymai ir atrastas stebė-tinai didelis kaitaliojimas spal-vos.

Persergstančią spalvą turi gy-vūnai, kurie yra negeistini ēdi-kams. Vienos ar kitos priezias-ties delei kai-kurie gyvūnai yra neėdami ar net pavojingi gyvū-nams maitinties mėsa. Kad jie neturėtų žymios spalvos, tai per apsirikią būtų priešų sugauti, ir, nors nebūtų suėsti, bet gyven-ti negalėtų, kaip va Lietuvoje kirstukai, kačių, nors ir neėdami, bet esti sugauti ir, žinoma — miršta. Taigi persergiamoji spalva duoda ženklą priešui, lyg sakydama, „Tu mane neimk, aš — neėdama!“

Nikaragua's giriose (Pietų Amerikoje) randasi varlės, turin-čios vaikiškai raudoną ir mėlyną spalvą. Kada visos kitos varlės slapstosi dienos laike, o maitina-si tik naktimis, tos gražiosios be baimės slankioja per dieną. Jo-kis gyvūnas jų neėda. Jos neė-damos, o jų spalva padeda joms apgarsinti savo niekingumą. Kam joms vargti, slapstyti, kad gali gyventi ramiai. Vienas tyri-nėtojas jų prisigaudęs parsinešė namon ir padavė antims, kurios labai myli varlės ēsti. Bet an-čių žinoma, kas tai per varlės ir visos beveik būrys perėjo ir jų nelesė, tik viena jauna antutė, dar nepatyrusi, pagavo ir nurijo. Ilgai po to lakstė ji po kiemą nežinodama kas daryti, kaip netin-kamą kšną išmesti.

Suvienytose Valstijose randasi viena veislė plestakių, vadinamų „monarch“, kurios skraidžioja per dienas vasaros laike be jo-kios baimės; mat jį užsitikrinus, kad paukščiai, kurie gaudo kitas plestakas bei peteliškes, jos ne-lies. Ji yra neėdama.

(Užbaiga seka).

Milda.

MŪSŲ GYVENIMO ILGIS.

Anot vokiečių žurnalo „Der Tuermer“ per pastaruosius 30 metų žmonių gyvenimas pusė-tinai pailgėjo... Ypač tas pažėni-mas keturiomis respublikomis: Guatemala, Hondaras, Nicara-gua, Salvador. Nuo to laiko, kaip jos išsilinosavo iš-po ispanų žmonių proporcionališkai numir-

davo. Paveizdan: Austrijoje ant tūkstančio žmonių per metus numirdavo 32, o dabar — tik 29; tas-pats ir Hollandijoje: nuo mirusių 21 nupuolė ant 19.

Kas žmonių gyvenimą pailgi-na? Minėtasis vokiečių žurna-las tikrina, jog tą padaro pasige-rinę sanitariškos (sveikatos) są-lygos ir higienos (mokslu apie sveikatą) pildymas. O labjau-siai sumažinęs žmonių mirtingu-mą ičiepijimas nuo rauplių. Gali būt, ir labai gali būt! Užtai taip ir turėtume ant sienos užsirašyti: „Prisižiūrėkime savo sveikatą ir pildykime higienos mokslą!“

Tarpe ko kito da ir štai kas yra pastebėta, — jog žmonės da-bar nebeilgai pagyvena, kurie pereina per „metų kryžiuką“, 30 metų. Seniausias žmogus besulan-kia 60 metų. O seniau buvo šim-tamečiai senukai ir bobelės visai nenauijiena.

Seniausias ir, manoma, kad už-vis seniausias žmogus buvo vienas anglas tarpe 1501 ir 1670 m. taigi sulaukęs 169 metų amžiaus. Sykį buvo pašauktas į teismą. Čionai jis pasirodė su savo vienintėlinu sunumi, kuris taipgi jau 100 me-telių buvo persyręs ir buvo visas žilas!

Vokietijoje da nepersenai gy-veno tūla šlanskietė, Johanna Obst, kuri sulaukė 155 metų se-numo.

Priyrimas ir mokslas štai ką pasako. Kas nori ilgai gyventi, tas turi: 1) užgimti iš ilgaaamžių tėvų, 2) labai paprastą gyvenimą vesti. Geriausia del vaikų, jeigu jiems gimstant tėvas nėra jau-nesnis per 25 metus ir nėra senes-nis per 40, o motina nėra senesnė per 30 metų. Tada vaikai gali ilgesnio amžiaus tikėtis.

Amžį labai trumpina ir ligos, pav. tuberkulozas (džiova). Vė-žio liga nėra tokiu ilgam amžiui dideliu pavojum, kaip manoma. Taip-gi nėra ko džiaugties žmo-nėms sunkaus kūno. Kas iš jau-nystės daug sveria, tas gali tikė-ties neilgo amžiaus. Dalykas yra tame, kad riebus žmonės greičiau užsikrečia su čiela eile ligų, negu kūdėčios.

Taip-gi nemažą rolę lošia ilga-me amžiuije ir minties bei nervų (dirksnių) sistema. Kas turi plonutes arterijas (gįslas), tas beabejonės ilgiau gyvens, negu drūtagįsliai. Mažiau žmonių miršta nuo persidirbimo ir taip vadinamo „patrukimo“, „trū-kio“. Darbas yra didžiausias gy-vasties sargas. Vienok pasitaiko ir nuo to mirt. Tačiau pastebė-ta, kad labai retai žmogus miršta nuo persidirbimo-nuovargio, jei-gu jis dirbo sau patinkamą ir iš-anksto pasiskirtą darbą.

Q. Z.

KAS ATSTITKS SU CENTRALINE AMERIKA?

Centralinėje Amerikoje yra net šešios respublikos. Viena iš jų yra naujaisi, būtent Panama. Ji ikšiolei nors jau turėjo savo keletą ergelių, bet visi nėra svar-būs, kad paminėt. Antra respu-blika yra Costa Rica. Ji mažai ką panaši į respubliką. Susiėdi-jo sau ispanų valdžios liekanas, įsikūrė oligarchiją (— valdžią keletu rankose) ir šiaip-taip smilksta. Didesnė bėda su kito-mis keturiomis respublikomis: Guatemala, Hondaras, Nicara-gua, Salvador. Nuo to laiko, kaip jos išsilinosavo iš-po ispanų globos, tai nepasilauja vaidijęsi

ir tarp savęs ir namie. Ispanai išsidangino jau 90 metų atgal, bet jos nesusilaukė ramybės. Per tą laiką kiekviena iš tų respubli-kų turėjo jau beveik po šešedešimts prezidentų. Ir vis-gi nega-lima pasakyt dar, kad jos yra re-spublikos: šiandien jas valdo, kad ne vienas, tai kitas despotu-kas, prisidengę prezidento vardu. Ant vieno despotuko pakyla ki-tas ir nuolatos eina nepaliauja-mos pilietinės karės, revoliucij-os. Valstybės stovi ant kranto bankrutės.

Šiaurinė Amerika kasmetas bū-na intraukiamą į šitas revoliuci-jas. Todėl neseniai pakilo pas-yankius kalbos, kad reikia Cen-tralinę Ameriką kaip-nors sykį ant visados „nuramint“. Bet kaip ją nuramint? — vat čionai ir tūno visos sekretas. Tačiau aišku, kad Šiaurinė Amerika ren-gia savo kaimynoms respubli-koms koki, gal visai netikėtą, siurprizą. Taip va: prezidentas Taftas, keletas savaičių atgal, ūkanotai išsitarė, kad „nevisi pas mūsų kaimynus yra tikę sa-vyvaldai“. Laikraščiai šitą pa-sigavo ir ištulkojo, kad preziden-tas visai ką kitą šituomi pasakęs, — jis pasakęs, kad „neuzilgo iš visų tų mažųjų respublikų, bus viena didelė Centralinė Amerika, o gal ir... viena tik Amerika ant svieto“... Taip laikraščiai ištul-kojo Šiaurinės Amerikos slaptuo-sius planus, sulyg kurių išėitų, jog Dėdė Samas greitai prijungs savo pus-seseres, latiniškas res-publikas, prie savo šeimynos.

Kaip ten bus, nežinia. Tuom tarpu tik matosi, kad Centr. Ame-rikoje respublikos dar nemoka savęs valdyties. Jos turi konsti-tucijas, bet bevelija gyventi su pagalba triukšmingų revoliucijų. Į skolas brennda sulyg ausų. Del šito Washingtone „per naktis ne-miega“. Gal del šito ir Šiaur. Amerikos valstijos sekretorius Knox neseniai atliko po anąšias Amerikas kelionę. Sakoma, jog „turbūt nėra kito žemės kampe-lio, nuo kurio būtų ištiesios į Šiaurinę Ameriką karštesnės vie-los“. Žinios eina viena po kitos. Šiaur-amerikiečiai rengiasi įves-ti pas savo kaimynus tvarką, — nors tiesa ir pas save nekokią turi. Nusibodo mat yankiams savo kaimynus taikinti: kasmetas apskritai bent po tris sykius iš Š. Amerikos yra siunčiama jurini-kai juos taikinti. O pernai buvo siūsta net 5 sykius.

...YRA KONSTITUCIJA...

Rusų pirmėvinių savaitinis „Zaprosy žizni“ priveda kurie-zinę ištrauką iš kito rusų laikraš-čio, bet jau „tikrųjų rusų“ orga-no, būtent „Russkoje Znamie“, kurį rėdo garsus anti-semitas, Dr. Dubrovin. Tikrieji rusai, nuduo-dami gerus „patriotus“ neša gel-tonumo idėją po visą Rusiją. Jie remia monarchizmą, ir da ne bet kokį, bet neaprubežiuotą despo-tizmą. Todėl su džiaugsmu jie ir jų laikraščiai tramdo ramų evo-lucijos darbą. Pačią Vals. Dū-mą, nors jau ji ne kokia demo-kratijos įstaiga, vienok ir tos jie neapkenčia; kad sumanytų, tai tą pačią Dūmą vandens šaukšte jie paskandintų. Todėl ją visai išjuokia ir džiaugiasi, jeigu tik gauna progą nors silpną tą pa-riamento šėšalį apmesti dumb-lais.

Tikrųjų rusų atstovai Dūmoje del to tarsi ir sėdi, kad daryti triukšmą, koliotis, kelti skanda-

lus, insinuoti kitus prakilnesnius žmones. Ir štai pagaliaus, kaip jie per „R. Znamę“ džiaugsmi-ngai apie tą kankintinę Dūmą apa-rašo:

„Svarsto V. Dūma dieną, kitą, trečią, — ginčiasis, koliojasi, karščiuojasi.

Išėjo ant katedros Rodičevas, — kaip paprasta iš pagirių... me-lavo, melavo...

Po jam išėjo Puriškevičius: biržygo pusvalandį, valanda...

Įsipyko Miliukovui klausyt — iškoliojo Puriškevičių „besara-biška beždžione“...

Puriškevičius jau visai intužo: capt nuo katedros stiklinę ir kad paleis per kitų galvas į Miliuko-vą...

Bet Miliukovui nepataikė, tik Kaukazo žmogutį Gegečkorį van-deniui aptaškė...

Gegečkori įširdo, akių balty-mais tik varto, sukrankštė, seilė-mis taško, paleido ant lūpų putas, išsipūtė kaip blakė, lenda ant ka-tedros pas Puriškevičių peštis...

Pirmsėdis mato: — bjaurus dalykai: išėjo ne įstatymų svar-stymas, bet tiesiog karčema... griebėsi už varpelio ir nu-skambinti...

Puriškevičius išpūtė žandus — švilpja į policeiskio švilpuką, po-tam — užgiedojo kaip gaidys!...

Toksai gvaltas, kad nors siusk pašaukti „gorodavajį“ (miest-sargį)... Nieko nesigirdėt...

Taip tai, vat — „svarsto“ dien-ą, kitą, trečią... Apsvarstė.

Pagal įstatymo, ministerio su-manytas ir Dūmos apsvarstytas įstatymas eina į Viešpatystės Ta-rybą (Gosudarstvennyj Soviet).

Valstybės Taryboje — žmonės senesni, su nuotuoka, rimtesni... Dirstelėjo ant Dūmos apsvarsty-tojo įstatymo, palingavo galvo-mis ir sako: primelavo, mat, dū-miečiai veiki kuo ne tris krepšius, o apsvarstė be jokio tolko. Ir vėl ministerių sumanytas ir Dū-mos apsvarstytas įstatymas va-žinuoja atgalios į Dūmą...

Ir vėl ji „svarsto“ Dūma dien-ą, kitą, trečią...

Vėl važinuoja apsvarstytas įstatymas į Vieš. Tarybą. Tary-boje, ant galo, jį užgria, pasira-šo.

Eina sumanytas ir apsvarsty-tas Dūmoje ir Taryboje įstaty-mas pas Carą, Jo Didenybės Augščiausiam užtvirtinimui.

Sugrįžta nuo Viešpaties Impe-rioriaus su Augščiausiu prier-ašu:

— Ne patvirtinu.

Sakykite dabar, geri žmonės, pagal sąžinę, — kas-gi pasirodo bešas Rusijoje įstatymų davė-ju?!...

Atsakymas tėra vienas: Jo Imperatoriška Didenybės Viešpats Imperatorius ir Visų Rusijų Dienovaldys Nikolai II. Aleksan-drovič“.

Taip užbaigia „Russkoje Zna-mia“. Tam pritaria ir Puriške-vičius ir kiti visi Rusijos juodie-ji ir geltonieji laikraščiai bei jų šalininkai, kadangi pasirodo, — jeigu įstatymus priūna ir atmeta tik caras, tai Dūma visai nereika-linga. Ir delto tai jie visai Dūmą boykotuoja; delto tai tėnai sėdi ir Puriškevičius bei kiti rėkšiniai kurie džiaugiasi, bile gauna pasi-kolioti ir nužeminti akyse pasau-liu tą vienintėlę Rusijos demo-kratinę įstaigą, kuri per kiek me-tų vis-gi daeitų prie susiaurini-mo despotiškos valdžios ir bju-rokratų saualės viešpatavimo...

Sventykloj šviesa nuo žvakių, o sie-loje nuo gerų darbų.

S. L. A. SEIMUI

BESIARTINANT.

Brooklyno lietuviai dabar tik-tai apie šitą seimą ir tekalba. Ži-noma, nepasikakinama vienu tik-tai apkalbėjimu arba pasikalbėji-mu apie jį, tačiau dar gi ir dir-bama; dirba tie, kurie turi pas-skirtą darbą. S. L. A. kuopų iš-rinkti komiteto nariai turi dabar pilnas rankas darbu. Ir dirba. Ir visa tatau svečių-delegatų la-bui. Na, kad tik viskas jiems pasisektų atlikti kaip reikia pa-gal jų norą, kad tik ko-nors nepa-mirštų. Kiek tai po seimo būtų vaidų-vaidelių, kaip paprastai: „Ar aš nesakiau, jeigu nesugebi, tai ir neapsimk į komitetą“, ba-va vienas komiteto narys kitą. „Tai kodėl, tamsta, toksai išmin-tingas būdamas nepagelbėjai!“ klausia antrasai komiteto narys pirmojo. „A-a!... kodėl-gi pama-seimo to dalyko nesumaniau — tai būtų buvę gražu! Dabar jau po seimo, jau pervėlu — ne-bepataisyti“... dūsauja tre-čiasai vienas sau. Na, ir taip to-liau.

Pirmame paragrafe rašiau, jog dirbama svečių-delegatų pasiti-kimui ir jų palinksminimui. Ir kas-gi jiems rengiama? Tas be abejonės bus indomu žinoti.

Pasamdyta jau puikus hotelis, **Hotel Jefferson** ant Ocean Park-way & Sea Breeze Ave., Brighton Beach, N. Y., kur visi svečiai, prie jūros ošimo galės vakarienauti ir pasilinksinti. Girdėjau, būk svečių palinksminimui, būsią už-kviesta pora kvartetų. Tatau puiku!... Tėn bus visi, laiku (2 d. berželio, nuo 5 val. po pietų) pri-buvusieji svečiai-delegatai ir vietiniai, žinoma, kviesti lietuviai ir lietuvaitės... Pačiu seimo laiku, bus prakalbos ir vaidinimai.

Berželio 5 d. vak. McCaddin Memorial salėje, ant Berry st. tarp So. 2-ros ir 3-čios gatvių, Sim. Daukanto Dramatiškoji Dr-ja statys scenoje V. Nagornskio penkių veiksmų tragediją „Živilė“, kuri jau antru kartu čia bus vaidinama. Iš aktorių-vaidintojų, kurie vietiniai publikai labai ge-rai žinomi, galima paminėti štai šituos: ponią Šimkiute-Garšvie-nę, kuri vaidins svarbiausią — Živilės rolę, p. Lutkauską — did-vyrio Porajaus rolę, p. Petrauską — išdaviko Terlos rolę ir p. Vil-kevičių — kuningaikščio Karijo-to rolę.

Berželio 8 d. vak., toje pačioje salėje, Seenos Mylėtojų choras, vedamas p. P. Bukšnaičio, statys dvi opereti: „Birutė“ ir „Ado-mas ir Jieva“. Iš šitos grupės galima paminėti šiuos aktorius-debutantus: p-lę E. Kancierintę, kuri pereitą kartą su tokiu pasi-sekimu išpildė Birutės rolę (da-bar ir-gi ji vaidins Birutės ir Jie-vos roles), p. Pr. Rimkų, kuris vaidins Zundšteinio ir Adomo ro-lės, ir p. Kriaučiūną, žinomą bari-toną, — seno vaidilos rolę, Direk-toriai, ponai Jankauskas ir Bučinskas, kiek tik galėdami ra-gina Seenos Mylėtojų choro na-rius vaidintojus ir narius-choris-tus, kad būtinai atsižymėtų loš-imu per būsiantį S. L. A. 27-tą seimą. Tiesa, verta būtų pasiro-dyti, ką gali brooklyniečiai.

Palauksime ir — pamatysime.

J. Baniulis.

Mės esame šin pasaulin atsiųsti del-to, kad darytumėm tą, į ką mes galim indėti savo širdis. — Jonas Ruskinas.

Geram darbu padaryti reikalinga pasidarbavimo; bet taip padirbėjus kelis kartus, jau tas darbas tampa papratimu. — L. T.

TEMYKIT VISI!

Ant 27-to Susivienijimo Lietuvių Amerikoje SEIMO SCENOS MYLĖTOJAI loš du veikalus:

1) BIRUTĖ, 2) ADOMAS ir JIEVA

Subatos vakare, Berželio 8 tą dieną, 1912 McCADDIN MEMORIAL HALL, Berry Street, tarp So. 2-ros ir 3-čios, Brooklyn, N. Y. Sėdynės tik po 50 ir 25centus.

Patariame tikėtus gauti iš anksto „Vienybės Lietuvninkų“ kontore, 120 Grand Str. Ant pirmesnio Scenos Mylėtojų „Birutės“ lošimo 500 ypatų liko be vietos. Taigi pasiskubinkit. Svetainė labai vėsi, telpa 1000 ypatų. Prasidės nuo 8 vakare.

New Yorko žinios.

Žydų seimas. Pereitą savaitę New Yorke, Webster Hall, at-sibuvo seimas žydų išeivių iš Galicijos ir Bukovinos federacijos. Šitą federacijon kitokių žydų ne priima, kaip tik iš tų kraštų. Žydai ir gi patriotai... Jon priguli 413 draugijų su 50,000 sąnarių tik iš vieno New Yorko! Seime buvo suvirš 1000 delegatų. Tarp ko kito, išnešė protestą prieš Dillinghamo-Rooto billių. Buvo keletas žydų kongresmanų.

Naujas lenkų laikraštis. Išejo prospektas naujo lenkų laikraščio „Kraj“ — labai panašus savo formatu ir išveizda į kadaisiai

ėjusį „Kraj“ Peterburge. Šis eis kas savaitė iš New Yorko (443 E. 9 gat.); bus dailiai illustruotas. Leidžia ir rėdo J. S. Drzewiecki.

Vietinės žinios.

Pirmoji Coney Island auka. Aną nedėdienį Coney Islande, at-sitiko šiemet pirmutinė paikos zobovos auka. Steeplechase Parke yra pritaisyta medinis asilukas, kuris aplink save sukasi, kaip bačkelė. Kas išlaikys ant jo ap-sikabines penkias minutes, tam zobovų valdyba žada \$5. Ant šito pasigomėjęs, vaikas Edward Heath iš New Yorko, užsėdo ant asiluko ir trečioje minutėje besisukant nukrito ant žemės ir prasi-skėlęs galvą, pasimirė. — Jeigu valdžia tokių kvailių zobovų nedraudžia, tai reikia nors publikai būt išmintingesnei ir pasisaugoti nuo Coney Islando zobovų, kurios žmones krato, mēto, svaido.

Mokys plaukyti. Volunterių gyvasties gelbėtojų korpusas pa-

skelbė, jog šią vasarą už dyką mokys publiką plaukyti. Lėkeijos bus duodamos nuo 4 iki 8 po-piet. Vyrams: panedėliais, seredomis ir pėtnyčiomis — Prezident str. maudyklėje, Brooklyne. O moterims: panedėliais, ketvergais ir subatomis — West 16th str. maudyklėje, New Yorke. Suprantama, kad moterims bus moterjėis ir mokytojos.

Tėv. M. D. prakalbos. Pereitame „VL“ numerjė buvo pam-inėta, jog TMD. 5 seime laike, prakalbos atsibus McCaddin sa-lėje ant Berry str. Suomi pranešame gerbjamajai visuomenei, kad TMD. 5 seimo laiku prakal-bos atsibus Lietuvių Tautiško Na-mo salėje 101—103 Grand str., Brooklyn, N. Y., o ne McCaddin salėje. Mat su salės užveizda iš-ėjo nesusipratimas ir prakalbos iš augščiaus paminėtos vietos pri-siėjo perkelti į Tautišką Namą.

A. J. Ramanuskas, TMD. 5 seimo rengėjas.

KRASOS DEZUTE.

Gilini: — Labai norėjome eilutes iš-spausdinti, bet ką-gi padaryti, kad jos netinka. Rašykite daugiau ir lavinkitės. Nebranginkite savo rašto, jeigu jis yra dar netobulas. Kas negerai pa-rašyta, tai vely save nubauskite — tai yra leiskite netinkamam darbu iš-ėtis pintinėje, o nenorėkite, kad mes išspausdinami juomi baustume pu-bliką. Prie rašymo, ypač poezijū šalia prigimtos dovanos, reikia da nemažai ir triušo pridėti.

Stuobriui: — Per S. L. A. seimą bus lošta „Živilė“, po seimui „Birutė“ bei „Adomas ir Jieva“.

A. Č.: — „Kad mēs kvailūs“ — ne tilps. Silpni privedžiojimai. Praka-lbose žmonės išgirsta platesnių ir smar-kesnių.

J. Raibikiui: — Mēs sutinkame su Tamstos originališka nuomone. Lietu-vių dienraštis lengvai galėtų užsilai-kyti, jeigu visi leidėjai susidėtų jį leis-ti iš daikto. Nereikty nei aukų. Bet jeigu jau imti dienraščiai aukas, tai nevien nuo graborių, kurių laidojamus žmones garsintų, — kodėl savo dalies neturėtų pridėti kiekvienas salūininkas nuo išgertos bačkutės, kuningas nuo žėdno krikšto, šliūbo ar pakasy-nų, draugystės nuo sąnarių, etc.? Bet nelaimė, kad lietuviai šiandien dar neturi tokio šviesaus ir ideališko patriotiz-mo bei apšvietos numylėjimo, kaip tą padarė čekai arba kaip padarė veng-rai, Jokajaus kningutėje „Pajudinkite mūsų vyrai žemė!“ aprašyti... Ir todėl mūsų ir Tamstos geri norai ir linkėji-

mai pakol kas neįvyksta. V. B. iš Worcester: — Gavome pir-meliau kitą tokią-pat žinutę, tik toje nebuvo rašyta, kad kun. B. atdarė iš-varytiems iš darbo „samdos ofisą“ ir ima po \$6. Ar tas tiesa?!

NAUJI RAŠTAI.

M. K. Čiurlionis. Trumputė M. K. Čiurlionis biografija. Pusiau rusų ir lietuvių kalbomis. Išleista su progra-mu rengtojo muzikališkai-literatiškai-dailiškojo ryto, balandžio 15. 1912. Peterburge. Pust. 9. Čienia 5 kap.

Vienatinis Savo Rušies Lietuviškai-Angliškos Kalbos Rankvedis bei Žo-dynėlis Lietuviškai-Angliškas su Po-netišku Ištarimu ir Kaip Tapti Jungti-nių Amerikos Valstijų Puliečiu. Su-taisė S. P. Tananevičia (Antra laida su pataisyimu). Chicago, Ill. Spauda ir Išėsomis „Kataliko“. 1912. Pust.

Bendrija mėnesinis laikraštis, ski-riamas kooperacijos reikalams. Turinys: (N3) — Prie vartotojų draugijų klausimo — Lietuvos vart. draugijų Sąjunga — Kaip ir koki būdą reikia nusisamdyti ir įsitaistyti vartotojų sankrovai — Kooperacija Lietuvoj, ki-tur. (N4) Dar nepribrendome — Ben-drieji grūdų sampilai — Kooperaciją gimdo vargas, bet kooperacija gamina turtus — Kooperacija ir prekyba (N5) Socialė kooperacijos rolė — Smulkiojo kredito ir ūki kooperacijos veikėjų suvaziavimas — Kooperacijos keliai — Vartotojų Draugijos neturi pardavinėti prekių skolon — Į lietuvių vartotojų draugijas (anketa).

Pasiuntinys N5. Turinys: Inkvizicijos istorija — Religija pas laukinius žmones — Lietuvos reformacijos žlu-gimo priežastis — Evangelikų reforma-tų tikėjimas — Svarumas ir sveika-ta. Žinios. Iš reformatų gyvenimo.

KATASTROFA

Pilnas aprašymas apie nusukendimą dįdžiausio laivo pasalyje TITANICO su paveikslais ir visais atsitikimais, kas darėsi laike tos baisios pražūtin-gos valandos tamsioje jurių naktjėje ir visais atsitikimais, galima gauti knin-gą pas

M. PALTANAVIČIA, 15 Millbury st., Worcester, Mass. Pasarga: Kas užsirašys „Vienybė Lietuvninkų“, knygą apturės dovanaj.

Reikalauju kriaučiaus, kuris gerai moka siūti vyriškas drapanas ir kad galėtų prosyti. Dabdas ant visados ir gera užmokestis geram darbininkui. Atsišaukite tuojaus šiuo adresu: L. Geležinis, 4601 So. Hermitage St., Chicago, Ill.

ANT BANNDOS

Keptuvė (bakery store) ir basement su kepimo pečium ir gyvenimo kamba-riais, randos \$25 už mėnesį. Moheit, 129 North St., B'klyn, N. Y. (21)

PAJIESKOJIMAI

Pajieskau Marijonos Jonaičiukės, pacina iš Suvalkų gub., Naumiesčio pav., Lekečių kaimo. Pribuvo į Ame-riką 11 sausio 1911 m. ir apsigyveno New Yorke pas dėdę. Sesuo esanti siuvėja. Jeigu pasitaikytų kam žino-ti, kur ji gyvena, meldžiu pranešti, nes turiu svarbų reikalą.

Petras Dedinas, 5 Diamond St., Worcester, Mass.

PARSIDUODA.

ANT PARDAVIMO Parsiduoda puikus vargonas su la-bai gerais balsais, taipgi ir šėpa del knygynėlio susikraut knygas, puikiai padirbta. Su kaina susitajksim. Ad-resas: Antanas Mačiulis, 409 Railroad Ave., East New York, N. Y.

(12)

Parsiduoda štoras-krautuvė geroje vietoj, apgyventoj lietuvių ant 108 N. 5th street. Parsiduoda už 450.00. At-sišaukite pas savininką arba pas A. M. Martus.

Parsiduoda mėšinyčia su visais in-taisymais ir rakandais. Biznis eina gerai; mokama „kias“, knygučių ne-siduoda. Jau 5 metai kaip laikau. Per savaitę apyvartos inėina apie 700 dolerių. Lias dar yra ant 5 metų. Priežastis pardavimo, išskolavimas ir kitą miestą, randa pigi, \$20 dolerių ant kampo. Norintieji sužinoti kreip-kitės šiomi adresu 120 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Iš priežasties sužėidimo esu priverstas parduoti krautuvę valgomų daiktų ir visus prietaisus (Grocery), in-steigta jau 20 metų. Dasižinkite: 77 Berry St., Brooklyn, N. Y.

Parduodu 4 lotus netoli nuo miesto, tai už Queens, L. I. Visu sykju arba asabnei. 10c. ant karo.

Taipgi parduodu namus ant 3 fami-lijų, arti prie Polskos Bažnyčios, Greenpointe. Preke \$4,400.00 Kesz \$1400. Norėdami pirkti atsišaukite ant šio adresu: Kazis Urbana, 35 Diamond St., Brooklyn, N. Y. (22)

Parsiduoda bučernė ir grosernė už labai pigią kainą, apgyventa tarpe lietuvių ir lenkų, biznis eina gerai. Priežastis pardavimo blogi santikiai šeimynoje. Atsišaukite 47 Kent Ave., Brooklyn, N. Y. (24)

Tel. 2334 Greenpoint. D. K. VENCKUS MUZIKAS. Smuikas. Pianos. Kornetas baritonu. Muzikų parupina visokiuose reikaluose Nutonuoja ir sutaiso pianus. 73 Grand St. Brooklyn, N. Y.

Pirmutinis lietuviškas Jamaica ofisas dėl darbininkų. Iš Brooklyno imkit ant Broadway Cypress Hills kara, persimainyt ant Jamaica ave. kara, išlipit ant Rockaway Road, eit po tiesiai iki Lincoln ave. A. Svirnickiūtė-Salucka 204 Henry St. Jamaica, L. I. Tel. Jamaica 493 R.

BRANGI LIGA.

Gydymas ligų metas nuo meto vis brangesnis. Senos naminės gyduolės turi duoti vietą nau-joms, brangioms ir tankiai neiš-tikimoms gyduolėms. Mēs tiki-me, kad greitai laiku žmonės at-kreips daugias atydos į apsisau-gojimą nuo ligų, negu į jų gy-dymą. Tas yra daug pigesnis budas. Viena iš geriausių senų naminų gyduolių, padarytų iš žolių ir naturališko vyno, yra Trinerio Amerikoniškas Kartaus Vyno Eliksiras. Jeigu jį panaudosit, pasirodžius pirmiems ligos ženklams, tai persitikrin-sit, kad tai geriausia apsisau-gojimo nuo ligos gyduolė. Ji išvays iš kuno viską, kas prie ju nepriguli, kas yra kenksmingo, nuodijančio ir kas gimdo ligas. Ji užgydys uždegusius grumulia-vimo organus, padarys gerą apetitą, prašalins galvos skaudulius, nerviškumą, šaltį ir užkietėjimą. Aptiekose. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Telefonas: Greenport 8. Dakaras A. Szlupičute-Jankaukiene. gydo visokias ligas moterų, vaikų, vyrų ir lanko prie palagų. VALANDOS: Nuo 12—2 po piet, nuo 7—8 vakare. 265 Berry St., prie Grand St., BROOKLYN, N. Y.

Konkursinis Geografijos Vadovėlis Kaina 75c. Apdaryta \$1.00. J. J. Paukštis & Co. 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

"No Work-No Pay" The Workingman's Problem. Jis tik įsenino šaltį ir paskui turejo gulėti per savaites DR. RICHTER'IO Pain-Expelleris prašalys pavojingus susirgimus jeigu vartosi su laiku pagal nu-rodymų, ant dėžutės; 25c. ir 50c. už bonką. Žiūrėk ant Inkaro ir vardo ant dėžutės. F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York. Richter'io Congo Pilies yra geros nuo vidurių sukletėjimo. 25c. ir 50c.

VISIEMS DEL GEROVES!

Mūsų viengėčiai skaito visokius raštus, kaip men-kesnių, taip ir geresnių ra-šytojų, bet tankiai atsital-ko, kad randasi suvisai ne-suprantami žodžiai, kurių be tam tikro vadovėlio jo-kiu būdu negalima suprasti. Todėl mēs kiekvienam pata-riame nusipirkti Svetimų ir nesuprantamų žodžių žody-nėlį, kuris skaitytojui gali labai daug pagelbėti, susiti-kus nesuprantamus žodžius. Kaina tik 35 cent. Galima gaut pas:

J. J. PAUKŠTIS Co. 120 Grand s. Brooklyn N.Y. VISŲ ATIDŽIAI! Pas mus galima gauti visus Vidūno raštus. Mūsų uždavinys \$1.00 Slaptinga žmogaus didybė .. 40 Mirtis ir kas toliaus .. 30 Gimdymo slėpiniai .. 40 Žmonijos kelias .. 20 Visatos saranga .. 25 Likimo kilmė .. 50 Apsišvietimas .. 40 Kur protas? (vieno veiksmo komedija) .. 25 Piktoji gudrybė (vieno veiksmo komedija) .. 25 Jonuks mergų bijas (dviejų veiksmų komedija) .. 25 Tėviškė (vienveiksmis drama-tiškas veikalas) .. 25 Kurie norite gauti augščiau paminėtas kningas, malonėkite kreiptis šiomi adresu: J. J. PAUKŠTIS, 120 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Kirpejai ir Sluvisai. ŠIOS KNYGOS NOKLASE KAI SUTAIŠYTO PAGAL TIESAS IR DUODA PILNĄ PANKININIA SEKANČIU DALYKŲ ETIKOS PRAMONISTELIS, ENKURA, MIERŲ PAŠIŽIMA KVORNU IR KIPROPI VYRSZALI IR MOTHERSEJŲ ORGANIZU. APDARYTOS MIRONO SKALIOJE. PREKE KIEK-VIENOS \$4.00. 195 Norman ave., Brooklyn, N. Y.

SEVEROS SKILVIO BITERIS

Severa's Stomach Bitter) sugražina apetitą, pataiso sugedusį skilvį, pagelbėja valgi virškinti, pašalina vidurių uždegimą.

Praszome iszmeginti bonka sziantdien

Kainą \$1.00. Kunigas Jaroslaw Kucera, iš Academy, S. D., rašo: "Severos Skilvio Biteris duoda gerą apeti-tą. Yra tatau puikus vaistas skilvini pataisyti."

INTRINK!

Norėdamas umai palengvinti skaudėjimą.

atsitikimuose nikstelėjimų, išsisukimų, slūbčiojimų, sustingimų, sutinimų, strėnų skaudėjimų, dieglių šonuose, reumatiskų skaudėjimų ir neuralgijos

Severos Gothard Alieju

(Severa's Gothard Oil) 50 centų bonka. Severos gyduoles visur aptiekose parduoda. Žiūrėk, kad ant per-kamo vaisto butų padėtas vardas firmos

W.F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS, IOWA

27-tas SEIMAS S. L. A. BROOKLYNE.

„ŽIVILĖ“

Antrą kart Brooklyne bus vaidinama 5-se aktuose, 8-se atidengimuso, istoriška tragedija, Parašyta V. NAGORNOSKIO

Perstаты Simano Daukanto Dramatiška Draugyste, Sereidoje, 5-tą dieną Berželio (June) 1912 m. Tikrame teatre McCADDIN MEMORIAL HALL, BERRY STREET, TARP SO. 2-ROS IR 3-ČIOS GATVIŲ, BROOKLYN, N. Y. Dury bus atdaros nuo 7-tos val. vakare. Pradžia 8-tą valandą vakare. Tikietu kainos: 25c, 50c. ir 75c. Box \$1.00.

Lutkauskas ir Garšva Laidojame Numirelius ant visokių Kapinių. PARSAMDOME KARIETAS

Nauja Krautuve Atidariau naują krautuve visokių Vyrišku Drabužiu

TIK KĄ IŠĖJO IŠ-PO SPAUDOS: APIE KUNO ISLAVINIMĄ

VILKU LIZDAS Apsaka iš kryžiuočių laikų, parašyta Zuzanos Moravskos, sulėtuvinta A. Vėgelės.

PAZVELGUS ATGAL Didelė sociologiška apysaka arba romanas, garsaus amerikų romanisto Edwardo Bellamy, versta P. Shulelio.

J. J. Paukštis & Co. 120-124 GRAND ST. BROOKLYN, N. Y.

TEATRALISKOMS DRAUGYSTEMS, KUOPOMS IR ŠIAIP VISIEMS ŽINOTINA.

Tik-ką išėjo iš spaudos gražus gr. Levo Tolstojaus veikalas „Nuo Deginės“.

Table listing books and their prices: Budas Senovės Lietuvių, 217 psl. kaina 50c. Lietuviška chrestomatija, 176 psl. 40c.

kreipkitės žemiaus nurodytu Susivienijimo Lietuvių Amerikoje knygineis vardu: A. B. STRIMAITIS, 307 W. 30th st., New York City.

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius G. BENSON, 328 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

New Telephone 1070 R. Vienatinis ir Geriausias Fotografistas. Jos. Shukis, 20 East Market st. Wilkes-Barre, Pa.

Pigiausios kainos — Didžiausia apsauga \$100.000.00 Skaitykite atydziai! Nesiduokite apgautinai trikšmingiems ir melagingiems Agentų apgarsinimams.

Mūsų aptiekorius yra Lietuvos FRANAS URBONAS Visi, kurie jieskote sveikatos, galite ją apturet.

Dr. O'Malley išaiškina priežastį paskmingo gydimo. IŠSIVERŽIMAS. Verikosėle arba netikrasis išsiveržimas. Pučakai ir visokios odos ligos.

Juokkis per visus metus! Užsirašęs „TARKA“ nuvairkysi nuo savo kaktos visas raukšles. Turėsi juoko, kada tik atsiminsi, kaip „TARKA“ perleidžia per savo brazdinį visokius ištvirkėlius ir liurbas.

KINEMOTOGRAFŲ KRAUTUVE. Pirmutinė Lietuviška Krautuė Judančių Paveikslų Amerikoje. Užlaikome visokių gatunų APERATUS.

Vienatinė ir Seniausia Lietuviška AGENTŪRA Parduodam Szifkortes ir siuncziam pinigų. Jan nuo 1886 metų, kaip parduodam ŠIFKORTES keliaujantiems į Lietuvą arba norintiems parsikviesti iš Lietuvos.

50,000 KNYGU DYKAI DEL VYRU Vertes Ira \$10.00 Kožnam Vyru Ligoniu. Jeigu sergate kokio vyrišku ligoie, rašikiete ing mus ogausite didelos vertes knygelė.

„VIENYBE LIETUVNINKU“ Seniausias Lietuvių Laikraštis Amerikoje. Iškurta 1886 mete. Išaina kas Seređa. Užsirašant „Vienybę Lietuvnių“ Amerikoje prekuoja metams \$2.00, pusei metų \$1.00.

THE AMERICAN Prekė \$7.00

Labai puiki mašina drukavojimui laišku.

Šita mašina puikiai drukuoja, labai aiškus druskas ir dručiai padaryta, visa jos sistema gražiai sutaisyta. Ji parsiduoda po \$10 dol., bet dabar aš trumpo laiko atpiginta tik už 7 dol. Skrynelė 2 dol. Kam reikalinga tank ai kilnotis, tai geriausia pirkti mašiną su skrynelė, kurią pasiėmęs į ranką kaip čemodanėlį, gali neštis kur nori.

Pati skrynelė \$2.00
O mašina \$7.00

J. J. PAUKŠTIS & CO.

120-124 Grand Str.

Brooklyn, N. Y.

Telephone 1331

Nik. P. Zelwis

Lietuviškas graborius.

Išbalsamuojuojas ir laidotuvių Direktorius. Karietos laidotuviams, veselioms ir krikštynoms.

Ofisas ir gyvenimas:
**1034 Bank Street,
Waterbury, Conn.**
Lietuviai, kreipkitės reikale.

Telephone 854 W. Williamsburgh.

Williamsburgh BATHS.

E. APRIL, Savininkas.

Rusiškos ir Turkiškos

PIRTYS

274 South First Street,

(tarpe Havemeyer street ir Marcy Ave.)

BROOKLYN, N. Y.

Moterims kiekvieną utarninką.

TELEPHONE 1295 GREENPOINT.

P. BUTKUS

LIETUVISZKAS GRABORIUS
(UNDERTAKER)

Išbalsamuojuojas ir laidotuvių Direktorius.
Karietos laidotuviams, veselioms ir krikštynoms.

Mano gyvenimo Ofisas atidaras
DIENĄ IR NAKTĮ.

213 1/2 Berry Str. Brooklyn, N. Y.

Branch Office: 48 Hudson Ave.

LIETUVIAI KREIPKITĖS REIKALE PAS LIETUVĮ.

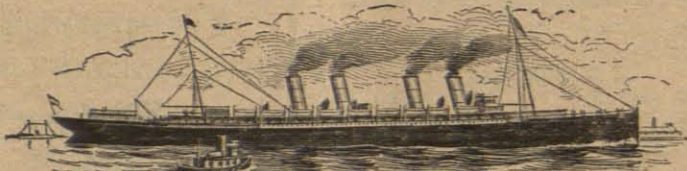
Bischoff's Banking House

287 Broadway

Kampas Reade Gatvės

New York N. Y.

Telefonas: Worth 2822

HOW THIN SCREW EXPRESS STEAMSHIP RAISER WILHELM DER GROSSE.

Kas reikalauja teisingo pataravimo ir nori kad jo reikalai būtų greitai atlikti, tegu atsisaukia

Seniausią Bankinį Namą. Uždėtą 1848 m.

\$100.000 (simtas tukstančių dolerių) yra mūsų kaucija sudėta į rėdišką kasą.

Pinigus siunčiame į Krajų kuo greičiausiai. Pinigus visų kraštų išmaunome pagal kursą. Pinigus priimame ant procento ir išduodame ant pareikalavimo. Šiportės parduodame ant geriausių garlaivių visų Linijų ir ir iš Kraujus už pigiausių kainą. Pašportus dėl keliaujančių į Krajų parupiname. Daviernastis padarome pigiai ir visas kitas reikalavimas popierius su paliudijimu Konsulo. Atjieskojimą dalių atliekame kvotiesingiausiai.

Atidaryta: kas dieną iki 6 vakare.

Subatoje iki 8 val. vakare. Nedėlioje nuo 10 iki 12 val. ryte.

SAULE

Du-kart nedėlinis laikraštis
Smagiausias lietuviškas laikraštis
visoje pasaulyje.

IŠEINA kas UTARNINKĄ ir PĖNYČIĄ
Prenumerata kaštuoja:

Amerikoj Ant viso meto \$2.50

Ant pusės meto \$1.25

Ant ketverčio meto 65c.

EURO-Rosijoje ir Lietuvoje \$3.50

Anglijoje ir Škotlandijoje 15 sh.

POJE Prusose 15 markų.

MĖNESINIS RAŠTAS

Linksma Valanda

IŠEINA APIE 15 D. KOŽNO MĖNESIO.

Talpinasi visokių

gražių Istorijų, Pasakų, ir t. t.

PRENUMERATA:

Amerikoje ant viso meto tik \$1.

Rosijoje \$1.50. Anglijoje 7 sh.

Prusose 7 mk.

Kas užsirašo "SAULĘ" ir "LINK-

SMĄ VALANDĄ" ir pilnai užsimoka,

tai abu raštu gauna per visą metą už \$3

in Ameriką, in Rosiją \$4.50, in Angliją

7 sh. Priek tam pilnai užsimokėję

skaitytojai kas metas gauna DOVANĄ

puikų Kalendorių.

W. D. Boczkowski & Co.

520-522 W. South St.

MAHANAY CITY, PA.

THE LACKAWANNA

Parankiausiai geležinkelio Europos
keliaujančiams. Linijos sueina prie
Trans-Atlantiškųjų laivų. Nebrangi
perdavinėja bagažą ir perveža
pasazičius.

The Road of Anthracite

(Kietųjų anglių kelias).

Trumpiausias kelias į Buffalo.

Tiesiai į Scrantoną ir Anglijų Sritį.

Tarpe New Yorko ir Buffalo penki

traukiniai kasdien.

Tarpe New Yorko, Chicago ir Va-

kary keturi traukiniai kasdien.

Tarpe New Yorko, St. Louis ir

Pietvakarių, kasdien.

Tarpe visų vietinių Punktų nuola-

einis ir parankus susisiešimas.

Artymesnių informacijų apie kai-

nas, traukinių begiojimą, etc., kre-

ipkitės pas savo vie-

tinį agentą arba ra-

šykite pas:

George A. Cullen,

Passenger Traffic Man'r

90 West Street, N. Y.

PATENTS

promptly obtained OR NO FEE. Trade-Marks,

Copyrights and Labels registered.

Twenty Years' Practice. Highest References.

Send model, sketch or photo, for free report

on patentability. All business confidential.

HAND-BOOK FREE. Explains everything. Tells

How to Obtain and Sell Patents, What Inventions

Will Pay, How to Get a Partner, explains best

mechanical movements, and contains 300 other

subjects of importance to inventors. Address,

R. B. WILLSON & CO. Attorneys

Box 383 Wilson Bldg. WASHINGTON, D. C.

PUIKUS HOTELIS

Andriaus Milisausko

Visada šaltas alus, skani ariela,

elius, porteris, visoki vynai ir kve-

pianti cigalai.

Lietuviai vietiniai ir atvažiuojantys iš ki-

tar, nepamirškite šios puikios vietos.

16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.

Priešai Central Dypt

Tel. 2334 Greenpoint.

PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS

pas PETRA A. DRAUGELL.

Skanus alus, gardi ariela, elius, vi-

sokis vynas, kvepenti cigalai, ir pu-

ikūs užkandžiai. Salė dėl mitygų ir

veselių. Nepamirškite šios atsakan-

čiausios vietos, o busit užgandinti.

73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.

Palei Wythe Ave.

Teisingiausia Lietuviška Agentura

PARDUODU LAIVAKORTES
ant geriausių ir greičiausių Lai-
vų. Keleiviai visados bus užga-
nėdintais.

SIUNČIU PINIGUS
į visas dalis svieto kuo greičiausiai
ir pagal pinigų kursą. (Sto-
vju po kaucija \$30.000.)

Teipgi Pinigus priimu kurie
nori pasidėti dėl apsaugojimo ir
ant kiekvieno pareikalavimo juos
sugrąžinu.

PIRMOS KLIAŠOS HOTELIS,
Skaniausi ir sveikiausi visoki ger-
rimai, per tai visados svečių pil-
na, kiekvieną draugiškai ir maloni-
ai visados pavaišina.

P. J. CHMIELIAUSKAS,

177 E. Main St. PLYMOUTH, PA.

(Bell Phone 8-R)

Telephone 2762 Greenpoint.

Daktaras Brandšteinas

Turėjęs praktiką Europoje 18 metų, dabar Brooklyne, N. Y., atidarė ofisą.

103 So. 2-nd Str., kampas Berry Str.

Gydo naujausiu būdu ligas vyrų, moterų ir kūdikių. Specialistas prie ligų

chroniškų (jisėnėjusių).

Valandos priėmimo ligonių: Iš ryto nuo 9 iki 10; vakare nuo 6 iki 10.

Jau išėjo Labai pageidaujama, naujausia

knuga, mokslas apie sveikatą

"DAKTARAS".

ŠITA KNYGA parašyta naujausio mokslo ir išradimo geriausio budo
gydymo, pripildyta tokiu puikia medega, kad kitose iki šiol išėjusiose lie-
tuviškose knygose to negalima rasti, kas yra patilpę knygų "Daktaras".

ŠITA KNYGA "DAKTARAS" aprašo visokių ligų vardus, kaip jos prasideda, kaip

apsireiškia, kaip išsirodo ir kaip greičiau, geriau ir kur galima išsigydyti.

TA KNYGA labai plačiai aprašo apie vyrų paslaptybes bei ligas ir taip pat apie moteris

tepa daug.

ŠITŲ KNYGOJE "DAKTARAS" didžiai aprašo atidengiant daug paslaptybių, apie

geriausius smagumus ženybino gyvenimo ir taip pat kaip ir kada geriausiai apsivesti ir

kaip būti laimingu.

TOJ KNYGOJE "DAKTARAS" gražiai pamokina kaip jaunuus vyrus taip ir moteris

štas būtina kiekvienam reikalinga žinoti, visiems kaip senioms taip ir jaunims, žentoms

ir nevedusiems.

KIEKVIENAS SKYRIUS šios knygos yra labai žingėdas, o nemokantiems skaityti,

tai mokantis kuris neturi dar šios knygos, su didėlia svirta perskaitys tiems garsiai, kad

galės daug visko prisiklausyti. Ta knyga kiekvienam yra labai naudinga ir reikalinga

turėti, kuris tik nori būti sveikas ir laimingai gyventi.

KNYGA "DAKTARAS" yra pavelkslais iliustruota, parodo ir giliausias kūno dalis

atidengiant paslaptybes. Ji reikalinga kaip sveikoms taip ir sergantiems. Tik perskačius

šią knygą atrastis viską, ko čion negalima parašyti ir dažinosi visą teisybę.

APART KITŲ SKYRIŲ sergantiems rodoma kaip skaityti apie nervų, kraujo, inkstų,

romatizmo, odos, vidurių, nusilpėjimo, bronchitės ir limpaūnas ligas; taip pat apie moterų

nesveikumas ir kitas visokias ligas ir t. t.

JEI SERGI, tai pirmiau be kaip manai vartoti kokias nors liekarstas ar kreptis prie

gydytojo, reikia būtina perskaityti "DAKTARAS".

ŠITŲ knygų "DAKTARAS" netik pamokina kur ir kaip išsigydyti, kaip būti sveiku,

bet ir kaip nuo visokių ligų apsibergėti.

NORS TA KNYGA LABAI BRANGINTINA, bet kad prašant lietuviams ją išleido

Philadelphia M. Klinika, dėl to labo visuomenės, tad kiekvienas ją apstūris, kuris tik prisigų

keilas stampus už prisūtimo kaštus. Apturėti tuojaus, tik visada reikia rašyti adresu taip:

The Philadelphia Medical Clinic

1117 Walnut St., Philadelphia, Pa.

VYRAI IR MOTERYS, kurie nesveiki ir nori būti sveiki - išgydyti, tad kaip žodžio

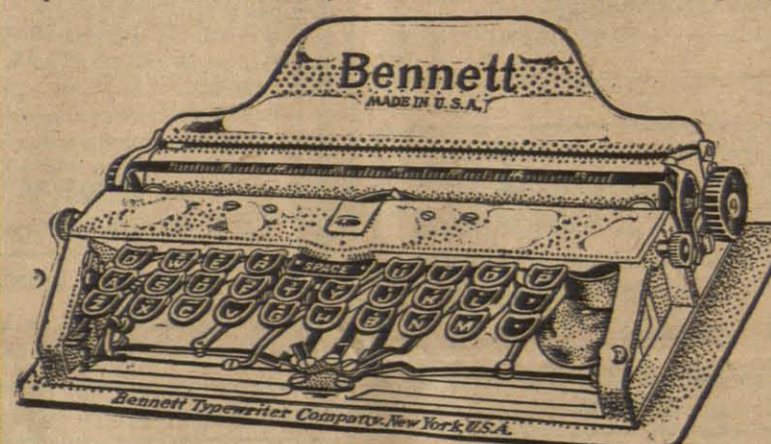
teip ir raštu (lietuviškai) gali atsisaukti į šią ligų Kliniką. Ateinančius priimama šiomis

valandomis per Klinikos Daktarį:

Kasdien nuo 10 iki 4 po piet. Nedėlioje nuo 10 iki 3. Utarn. ir Petn. vak. nuo 6 iki 8 val.

BENNETT TYPEWRITER. Kaina \$18.00

Bennett Typewriter yra tai naujausio išradimo drukuojama mašina ir dru-
kuoja taip greitai ir puikiai, kaip ir brangiausios mašinos. Ji yra su uni-
versališkais, raktais, taip kaip mašinos už \$100.00, arba ir brangesnės.
Ant tos mašinos galima drukuoti 80 žodžių į minutą. Padaryta iš labai tvir-
to plieno. Tik ši viena drukuojama mašinėlė atramentuojasi nuo kaspino.

Diduma mašinos 2x5x10 colių. Galima vartoti popierą 8 ir pusės colių
platumo. Turi 84 litaras ir ženklus. Volelis su literomis mainosi ir tokiu
būdu ant jos galima drukuoti visokeriopose kalbose. Susideda iš 180 at-
skirų dalių, sveria 3 ir pusę svaro. Sudėta į labai puikią skrynelę ir jį
galima nešioti rankoje, arba kišenėje. Ji yra netikėtai naudinga, bet ir
reikalinga kiekvienai ypatai, o už tokią prekę, tai kaip dykai.

J. J. Pauksztis & Co.,

120-124 Grand st.,

Brooklyn, N. Y.

Tel. 651 Greenpoint.

Daktaras Jonas Misevičia

VIENATINIS TIKRAS VYRIŠKAS DAKTARAS LIETUVIS BROOKLYNE.
Gydo Visokias Ligas; taipgi dar pabaigęs kursą Didžiausiam Palaginiam
Hospital (N. Y. Lying-in Hospital).

272 Berry Street, Brooklyn, N. Y.

Prie So. 2-nd Street.

Rusizkai Amerikoniszka Linija.

Vienatinė be persėdimo Linija tarpe
Amerikos ir Rusijos.

8 d. į Rotterdamą 11 dieny į Liepoją Išplaukimas iš New Yorko.

III klasa \$33 III klasa \$35 Kursk June 8 Russia June 29

II " 48,4 II " 50 Czar (a's) June 15

I " 65 I " 75

Dėl smulkesnių žinių kreipkitės in mūsų agentus ir centrališką kontorą.

A. E. JOHNSON & CO. General Passenger Agents.

27 BROADWAY. NEW YORK CITY, N. Y.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS

— pas —

JonaKulboka

SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA.

VISOKI VYNAI,

KVEPIANTI CIGARAI.

74 Grand st., Brooklyn, N. Y.

(kampas Wythe ave.)

MOKINKIMĖS PATYS

Gramatika angliškos kalbos mokint-
tis be mokiniojo (apdaryta) \$1.00.

Vaikų Draugas arba kaip mokiniojo
skaityti ir rašyti be mokiniojo 15 c.

Naujas Budas mokiniojo rašyti be
mokiniojo 10 c.

Aritmetika mokinimuisi rokundu
su paveiksiais (apdaryta) 85 c.

Pinigus siųskit per Money Order
šiuo adresu

P. Mikolainis,

Box 62. New York City.

Zmiječznikas yra tikras
Pain Expeller ant svieto nuo visokių gal-
vos skaudėjimų, KAULŲ, PERSALI-
MO, REUMATIZMO, STRĖNŲ SOPĖS,
SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SU-
KIMO ir DIEGLIŲ.
Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasi-
gelbėti, neįleisk rodos pas kokius ne-
mokingus žydellius ar kryžiuokus savo
priepuolį, bet kreipkis arba tiesiai pa-
rašyk pas savo ločną vientautį, reikalau-
damas tikrų, gryną ir gydančių vaistų
— pas
ALBERTĄ G. GROBLEVSKĮ,
Plymouth, Pa.

garsų dirbėja „Lenkiškų ir Lietuviškų
gyduolių“, o persitikrinsi, kad neiš-
skeleisi veltui ir ant apgavysčių savo su-
nukai uždirbto cento.
Turime gyduoles nuo visokių ligų, ko-
kios tikrai randasi ant svieto taip dėl
senų žmonių, kaip dėl kūdikių, vyrų ir
moter.
„Lenkiškai-Lietuviški“ vaistai jau